



புலம் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

செயல்பொருள் காண்ப தருது – காலாண்டிதழ்

PULAM: INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY
To Discern the Truth is Wisdom– Quarterly Journal

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ச.தங்கமணி

Editor-in-Chief

Dr S.Thangamani

இணைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் டா.பிரேம் குமார்

Associate –Editor

Dr R.Prem Kumar

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஜா.அமிர்தலெனின்

முனைவர் மனோன்மணி தேவி

முனைவர் ஆ.முத்தையன்

முனைவர் ச.கோபிநாத்

முனைவர் சா.யமுனாதேவி

முனைவர் க.வெள்ளியங்கிரி

முனைவர் இரா.கோகுல்

நிறுவனர்

முனைவர் ம.சிவபாலன்

மசீவன் பதிப்பகம்

கிழப்பூர் – 605755

editor@pulamejournal.com

editor@masivanpathippagam.com

pulamejournal@gmail.com

+919486069548

உள்ளடக்கம்

- 1 அமைப்பியல் நோக்கில் எழுத்தியல் / Study of Orthography based on Structuralism
முனைவர் பிரேம் குமார். ரா / Dr Prem Kumar R (1-14)
- 2 கீதாரி நாவலில் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள் / Cultural Crisis in the Geethari's Novel
சுமனா பா / Sumana B, (15-18)
முனைவர். ப. தமிழரசி / Dr Thamilarasi P
- 3 அ.முத்துலிங்கம் “அங்க இப்ப என்ன நேரம்” - புலம்பெயர் வாழ்வுச் சூழலும் எதிர்கொண்ட விதமும் / A.Muthulingam “What time is it there now” - Diaspora life situation and the way it was faced
முனைவர் கருமுருகாந்தராஜன் . கு / (19-25)
Dr Karumuruganantharajan G
- 4 சுந்தரபாண்டியம் / Sundarapandiyam
அரவிந்த்குமார். ந / Aravindkumar N (26-38)
- 5 சோழர் கால யாப்பியல் / Prosodies in Cholas Period
முனைவர் ம.சிவபாலன் / Dr Sivabalan M (39-49)
- 6 மானிடவியல் நோக்கில் முல்லைசார் கற்பு / Mullai Karpu in Anthropological Perspective
புவனேஸ்வரி மூ / Bhuvanewari M (50-55)

அமைப்பியல் நோக்கில் எழுத்தியல்

Study of Orthography based on Structuralism

முனைவர் பிரேம் குமார். ரா, உதவிப்பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் – 641 006

Dr Prem Kumar R, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of Arts and Science, Coimbatore – 641 006

DOI: 10.5281/zenodo.5904991

Abstract

Linguistics is the structural interpretation of Tamil sounds, consonants, phonetic patterns, shapes, number of letters, etc. The aim is to explore the contemporary Tamil Grammatical system and explain its structure in a technical and detailed manner from Primary and Secondary education and also solve problems found in grammatical development at all levels. This article sets out to explore the approaches, strategies, innovations used in that commentary and their implications

ஆய்வுச்சுருக்கம் :

எழுத்தியல் என்பதில் தமிழ் ஒலியன்கள், ஒலிகள், மாற்றொலிகள், ஒலிப்பு முறைகள், வடிவன்கள், எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை முதலானவற்றை அமைப்பியல் நோக்கில் விளக்குவதாக அமைகின்றது. இக்காலத் தமிழ் இலக்கண வருணனை முறையை ஆராய்ந்து அவற்றின் அமைப்பை நுட்பமாக, விரிவாக விளக்கிக் கற்பித்தல் நோக்கில் ஆரம்பக்கல்வி முதல் உயர்நிலைக்கல்வி வரை அனைத்துப் படிநிலைகளுக்கும் இலக்கண வரைவிற்கானத் தரவுகளைத் தருவதோடு இலக்கண உருவாக்கத்தில் காணப்பெறும் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வையும் தரும் நோக்கில் அமைகின்றது. அவ்வருணனை நெறிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறைகள், உத்திகள், புதுமைகள் ஆகியவற்றையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் ஆராய்விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Keywords:

எழுத்து – ஒலி - மாற்றொலி - ஒலிப்பு முறை - வடிவம் - வருணனை – அமைப்பு – கற்பித்தல் – இலக்கணம் – உத்திகள் - ஒலி நெடுங்கணக்கு – எழுத்திலக்கணம்.

மொழியியலாளர்களில் பலர் வரலாற்றுமுறை மொழியியல், ஒப்புமுறை மொழியியல், விளக்கமுறை மொழியியல் ஆகியவற்றைக் கடந்து வேறொரு கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றனர். ஒரு மொழி என்பது உறவு முறைகள் ஒருங்கிணைந்த அமைப்பாகும் என்பதே அக்கொள்கை. எனவே, இக்கொள்கையை அமைப்புமுறை மொழியியல் (Structural Linguistic) எனலாம். இக்கொள்கையை முதன்முதலில் வெளியிட்டவர் சூர் ஆவார்.

“உறவுமுறை என்பது மொழிக்கூறுகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகளைக் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, குறில் என்பதற்குரிய மதிப்பு நெடில் என ஒன்று இருந்ததால்தான் உண்டு. குறில் இல்லையென்றால் நெடில் இல்லை. நெடில் இல்லையென்றால் குறில் இல்லை. ஆகவே, குறில் /

நெடில் என்பது ஓர் உறவுமுறை. ஒருமை, பன்மை என்னும் இரண்டு பாகுபாடுகளே இருக்கும்போது பன்மைக்குரிய மதிப்பு வேறு. ஒருமை, இருமை, பன்மை என்னும் மூன்று உள்ளபோது பன்மைக்குரிய மதிப்பு வேறு. ஆகவே, ஒருமை / இருமை / பன்மை என்பது வேறு உறவுமுறை. மொழி என்னும் அமைப்பு பல்வேறு உறவுமுறைகளின் ஒருங்கிணைப்பு என்று அமைப்புமுறை மொழியியலார் கொள்கின்றனர்” (கு.பரமசிவம், இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், ப.7) என்று கு.பரமசிவம் குறிப்பிடுகிறார்.

விளக்கமுறை மொழியியலார்கூடத் தங்களை அமைப்புமுறை மொழியியலார் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்கின்றனர். அவர்களும் மொழியின் அமைப்பை விளக்குவதையே கொள்கையாகக் கொண்டவர்கள். ஆனால் இவ்விருவகை மொழியியலாரின் அணுகுமுறைகளும் வேறுபட்டவை. இதனைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம்.

அரசி, மனைவி, மாணவி முதலிய சொற்களில் இகரம் பெண்பாற் விகுதியாய் இடம்பெறுகிறது. முதலாளி, களவாளி, அதிகாரி முதலிய சொற்களில் வரும் இகரவிகுதி பாற்பொதுவை உணர்த்துகிறது. கட்டி, தொடி, பழி முதலிய சொற்களில் இகரவிகுதி அஃறிணை ஒன்றன்பாலைக் குறிக்கிறது. இந்த நிலையை விளக்கமுறை மொழியியலார் பெண்பால் விகுதி, பாற்பொது விகுதி, அஃறிணை ஒன்றன்பால் விகுதி என மூன்று விகுதிகள் தமிழில் உள்ளன என்றும், அம்மூன்றும் ஒரே ஒலிய வடிவம் (Phonemic Shape) பெற்றவை என்றும் அவர்கள் விளக்குகிறார்கள்.

அமைப்புமுறை மொழியியலாளரோ சிறப்பு, பொது என்னும் கொள்கையைப் (Markedness Theory) பயன்படுத்தித் தமிழில் ஆண், ஆண் அல்லாதவை என்னும் பாகுபாடு நிலவுகிறது என்பர். ஆணை மட்டும் குறிக்கும் சொற்கள் அன் என்னும் சிறப்பு (Marked) விகுதியைப் பெறுகின்றன என்றும், மற்ற எல்லாச் சொற்களும் இ என்னும் பொது (Unmarked) விகுதியைப் பெறுகின்றன என்றும் விளக்குவார்கள். இவ்வாறு இருவகை மொழியியலாரின் அணுகுமுறைகளும் வேறுபடுகின்றன.

உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துரைப்பது போதும் என எண்ணுபவர்கள் விளக்கமுறை மொழியியலார் எனலாம். உள்ள நிலைக்கு அடிப்படையான உறவுமுறையைக் கண்டறிய முற்படுபவர்கள் அமைப்புமுறை மொழியியலார் எனலாம். மொழியை இவ்வாறு ஆழ்ந்து அணுகுகிற காரணத்தாலேயே அமைப்புமுறை மொழியியல் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

பேச்சொலிகளைப் பற்றி ஆராய்வதே ஒலியியல் எனலாம். பேச்சாகாத ஒலிகளும் உண்டு. தும்மல், இருமல், முனகல், சீட்டியடித்தல், மாடுகளை ஓட்டுதல் முதலிய தொழில்களைச் செய்யும்போது வாயால் பல ஒலிகள் எழும்புகின்றன. ஆனால், அவ்வொலிகள் எல்லாம் பேச்சாவதில்லை. “பேச்சாகும் ஒலிகளைப் பற்றி ஆராய்வதே ஒலியியல் என்பதுதான் பலரும் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையாகும். ஆனால் கென்னத் பைக் (Kenneth L.Pike) போன்ற சிலர் பேச்சொலி, பேச்சாகாத ஒலி ஆகிய எல்லா ஒலிகளையும் ஆராய்வதுதான் ஒலியியல் என

வற்புறுத்தி வருகின்றனர்” (கு.பரமசிவம், இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், ப.12) என கு.பரமசிவம் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒலி நெடுங்கணக்கின் தேவை

பேச்சொலிகளை ஆராய்வதற்கு முதற்படி அவற்றை எழுதிக்கொள்வதாகும். அவ்வாறு எழுதுவதற்கேற்ற குறியீடுகளை முதலில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு ஒலிக்கும் ஒரேயொரு குறியீடு, ஒவ்வொரு குறியீட்டுக்கும் ஒரேயொரு ஒலி என்னும் முறையில் அமைகிற நெடுங்கணக்கே ஒலிநெடுங்கணக்கு (Phonetic Alphabet) ஆகும். அத்தகைய நெடுங்கணக்கு ஒலியாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது என்பதற்குச் சில சான்றுகளைப் பார்க்கலாம்.

முதலாவது எழுத்தும் பேச்சும் வேறுபடுகிற நிலை எல்லா மொழிகளிலும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் கடல், பக்கம், முகம், பங்கு ஆகிய நான்கு சொற்களிலும் வரும் ககரமெய் ஒரே வடிவமாய் எழுதப்பட்டாலும் நான்கு வகையாய் ஒலிக்கப்படுகிறது. கிளி, கடல், குடல் ஆகிய மூன்று சொற்களில் வரும் ககரம் மூன்று வகையாய் ஒலிக்கப்படுகிறது. இம்மூன்று சொற்களையும் உச்சரிக்கும்போது அடிநாக்கின் முன், நடு, பின் பகுதிகள் இயங்குவதை உணரலாம். இவ்வொலி வேறுபாடுகளையெல்லாம் தமிழ் நெடுங்கணக்கின் உதவியால் எழுதிக்காட்ட முடியாது. எந்த மொழியின் எழுத்துகளும் இவ்வகையில் குறைபாடு உடையனவாகவே உள்ளன.

ஆங்கில மொழியில் 26 எழுத்துகளே உள்ளன. ஒலியன்களோ நாற்பதுக்கும் மேல் உள்ளன. அதனால் ஒரே எழுத்து வெவ்வேறு ஒலிகளைக் குறிப்பிடுவதும், பல எழுத்துகள் ஒரே ஒலிகளைக் குறிப்பிடுவதும் அம்மொழியில் உண்டு. சான்றாக, Ough என்னும் எழுத்துகள் tough, cough, bough, though ஆகிய சொற்களில் நான்கு வேறு ஒலிகளைக் குறிக்கின்றன. இதன் மூலம் எந்த ஒரு மொழியின் நெடுங்கணக்கும் எல்லா மொழிகளின் பேச்சொலிகளையும் எழுதிக்காட்டுவதற்குப் போதாது என்பதும், ஒரு தனி நெடுங்கணக்கு தேவை என்பதையும் விளங்கலாம்.

ஒலி நெடுங்கணக்கு தேவை என்பதற்கு வேறொரு காரணத்தையும் குறிப்பிடலாம். வட்டார வழக்குகளையோ சாதி வழக்குகளையோ ஆராயும்போது ஒரே சொல் எப்படியெல்லாம் வேறுபட ஒலிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் காணமுடிகிறது. இதுபோன்ற இடங்களில் வேறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்குத் தனிக் குறியீடுகள் அவசியமாகின்றன.

பிறமொழியைக் கற்பவர்களுக்கு நேரிடும் பெருமிடர் அம்மொழியை அம்மொழியாளரைப் போலவே பேசுவதில் ஏற்படும் இடர்தான். தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டோர் ஆங்கிலம் கற்றாலும் பேசுகிற ஆங்கிலம் வேறு; ஆங்கிலேயரது ஆங்கிலம் வேறு. இந்த நிலைக்குக் காரணம் ஆங்கிலச் சொற்களின் உச்சரிப்புமுறையைக் கற்காமலிருப்பதேயாகும். எழுத்தும் பேச்சும் வேறுபடுவதால் உச்சரிப்பு முறையைக் கற்க ஒலிநெடுங்கணக்கின் உதவியை நாட வேண்டும். இத்தகைய காரணங்களால் ஒலிநெடுங்கணக்கு மொழியாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகிறது.

ஒலியியல் என்பது ஒலிகளின் பிறப்பு, இயல்பு முதலியவற்றை எந்த மொழியோடும் தொடர்புபடுத்தாமல் ஆராய்வதாகும். ஒலியனியல் என்பது ஒரு மொழியின் அமைப்பில் ஒலிகளின்

பங்கு பற்றி ஆராய்வதாகும். சான்றாக, அடைப்பொலி என்பது இன்ன முறையில் பிறக்கிறது என்றும் அடைப்பொலியின் வகைகள் இவை என்றும் கூறுவது ஒலியியலைச் சேர்ந்தது. ஆனால் தமிழ் மொழியில் ஆறு அடைப்பொலிகள் வருகின்றன என்பது ஒலியியலைச் சேர்ந்தது.

ஒலியன்கள்

ச.அகத்தியலிங்கம் “ஒலியன் (Phoneme) என்பது மொழியின்கண் காணப்படும் சொற்களின் பொருள்களை வேறுபடுத்துவதற்குரிய அடிப்படையான ஒலி அலகு ஆகும்” (தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.29) என்று குறிப்பிடுகிறார். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் காணப்படும் அடு, ஆடு, இடு, ஈடு, உடு, ஊடு, எடு, ஏடு, ஒடு, ஓடு ஆகிய சொற்கள் பொருளில் தம்முள் வேறுபட்டவை. இவ்வேறுபாட்டை இச்சொற்களில் காணப்படும் அ (a), ஆ (a:), இ (i), ஈ (i:), உ (u), ஊ (u:), எ (e), ஏ (e:), ஒ (o), ஓ (o:) ஆகிய ஒலியன்கள் காட்டுகின்றன.

ஒலியன் அமைப்பு

ஒரு மொழியில் பொருள் மாற்றத்திற்குக் காரணமாக வந்தமைகின்ற ஒலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நெடுங்கணக்கு அமைக்கப்படுகிறது. “ஒலியாராய்ச்சிக்குப் பின்னரே ஒரு மொழியில் ஒலியன்கள் அமைக்கப்படுகிறது. எனவே ஒலியாராய்ச்சியில் தவறு நேராவண்ணம் அணுகுதல் அவசியம். ஒலிகளைப் பதிவு செய்த பின், ஓர் ஒலிக்கு இணையாக ஓர் எழுத்து என்ற முறையில் அமைக்கப்படுகிறது. பல ஒலிகளைக் குறிக்கும் ஓர் எழுத்தும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எ.கா. /k/ அதன் தமிழ் வரிவடிவம் ‘க’ எனப்படும். இதன் சாயல் பெற்ற மற்ற பேச்சொலிகள் /g/ மற்றும் /h/ என்பனவாகும். வெவ்வேறு இடங்களில் இத்தகைய ஒலிகள் வழங்கப்பட்டு அவற்றின் வருகையிடம் வரையறை செய்யப்படுகிறது. இச்சூழ்நிலையை ஒலியனியல் ஆராய்ச்சியில் துணைநிலை வழக்கு (Complementary Distribution) என்கின்றனர். இவ்வாறு மூன்று ஒலிகள் துணைநிலை வழக்கில் நின்றால் அவற்றை ஒன்றுபடுத்தி ஓர் ஒலியனின் கீழ் கொண்டுவந்து (Phoneme) அந்த ஓர் ஒலியன் மாற்றொலி (allophone) என்றழைப்பர்”. (வி.கீதா, இர.லலிதாராஜா, மொழியறிவியல், ப.47). இதன்மூலம் ஒலியன் அமைப்புக் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஒலியன் பற்றிய தற்காலக் கொள்கை

பொருள் மாற்றத்துக்குக் காரணமான ஒலியே ஒலியனாகும் என்பதும் சூழ்நிலையால் வேறுபடுவனவே மாற்றொலிகள் என்பதும், ஒலியனியல் பிற இயல்களோடு பின்னிப்பிணைந்து கிடப்பது என்பதும் தற்காலக் கொள்கையாகும்.

எழுத்திலக்கணத்தின் வகைகள்

“எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரை, மொழிமுதல் எழுத்துகள், மொழி இறுதி எழுத்துகள், இடைநிலை எழுத்துகள் (அ) மெய்ம்மயக்கம், போலி, பதம், புணர்ச்சி எனப் பன்னிரண்டு வகையாக்கிப் பவணந்தி முனிவர் எழுத்தின் இலக்கணத்தைச் சுட்டியுள்ளார்”. (முனைவர் தேவிரா, தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.19).

தமிழ் ஒலியன்களை உயிரொலியன்கள், ஆய்தம், மெய்யொலியன்கள் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

உயிர் ஒலியன்கள்

உயிர் ஒலியன்களைத் தொல்காப்பியர்,

“ஒளகார இறுவாய்ப்

பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.8) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்குகிறார்.

தமிழில் உள்ள உயிர் ஒலியன்களை அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்று மரபிலக்கணிகள் பன்னிரண்டாக வகுத்துள்ளனர்.

உயிர் குற்றெழுத்துகள்

“அவற்றுள்

அ இ உ

எ ஒ வென்னும் அப்பால் ஐந்தும்

ஔரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.3) என்னும் நூற்பா குற்றெழுத்துக்களை பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

இந்த 12 உயிர் ஒலியன்களில் அ, இ, உ, எ, ஒ ஆகிய ஐந்தும் குறில்.

உயிர் நெட்டெழுத்துகள்

“ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ

ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்

ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.4) என்னும் நூற்பா நெட்டெழுத்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ ஆகிய ஐந்தோடு ஐ, ஔ ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து நெடில்கள் ஏழு என்று கொள்ளப்படும். இந்த 12 உயிர் ஒலியன்களில் ஐகார, ஔகாரங்களை மரபிலக்கணங்கள் நெட்டுயிர்களாகவே கொண்டுள்ளன. இருந்தாலும் இன்றைய வழக்கில் ஐகாரம் அகர யகரச் சேர்க்கையாகவும் ஔகாரம் அகர வகரச் சேர்க்கையாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆய்தம்

ஆய்த எழுத்திற்குத் தனித்து இயங்கும் இயல்பு இல்லாததால் தொல்காப்பியர் இதனைச் சார்பெழுத்தின் வகைகளுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“அவைதாம்

குற்றிய லிகரம் குற்றிய லுகரம்

ஆய்தம் என்ற

முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன”. (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.2)

இவற்றுள் அதன் வரிவடிவத்தைப் பற்றியும் தொல்காப்பியர் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆய்தம் என்ற இந்த ஒலியன் மற்ற ஒலியன்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்ட ஒன்று. இது குறிலுக்குப் பின்னும் வல்லொலிகளுக்கு முன்னும் தோன்றும்.

(எ-டு) அஃது, இஃது, எஃது.

மெய் ஒலியன்கள்

தமிழில் உள்ள மெய் ஒலியன்கள் பதினெட்டு என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“னகார இறுவாய்ப்

பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.9) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்குகிறார். அதனோடு,

“மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.15) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் மெய்யெழுத்துகள் வரிவடிவத்தில் புள்ளி பெறும் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

மெய்யெழுத்துகளை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்.

வல்லினம்

“வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.19)

க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய ஆறும் வல்லினம் என்று பெயர்பெறும். சுவாசப்பையில் இருந்து வெளிவரும் காற்றைப் பேச்சு உறுப்புகளால் முற்றாகத் தடைசெய்து திடீரென வெளிவிடுவதன் மூலம் இவற்றை உச்சரிக்கிறோம். அதனால் இவற்றை நவீன மொழியியலாளர் வெடிப்பொலிகள் அல்லது தடை ஒலிகள் என்று குறிப்பிடுவர்.

மெல்லினம்

“மெல்லெழுத் தென்ப ஙளுண நமன” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.20)

ஞ், ங், ண், ந், ம், ன் ஆகிய ஆறும் மெல்லினம் என்று பெயர்பெறும். “மெல்லெழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்போது காற்றைப் பேச்சுறுப்புகளால் தடைசெய்து மூக்கு வழியாக வெளியேற்றுகின்றோம். மூக்கைப் பொத்திக்கொண்டு இந்த ஒலிகளை நாம் சரியாக உச்சரிக்க முடியாது. அதனால் இவை மூக்கொலிகள் என்றும் அழைக்கப்படும்” (பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான், அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், ப.எ.20) என நுஃமான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இடையினம்

“இடையெழுத் தென்ப யரல வழள” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.21)

ய், ர், ல், வ், ழ், ள் ஆகிய ஆறும் இடையினம் என்று பெயர்பெறும்.

சுட்டெழுத்தும் சுட்டுப்பெயரும்

சொல்லில் ஒட்டாக இணைந்து அவற்றின் பொருளைச் சுட்டிக் காட்டவும், வினாப்பொருள் கூட்டவும் சில எழுத்துகள் பயன்படுகின்றன. சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுவன சுட்டெழுத்து என்றும், வினா எழுப்பப் பயன்படுவன வினா எழுத்து என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன. சுட்டெழுத்துகளைத் தொல்காப்பியர்,

“அ இ உ அம் மூன்றுஞ் சுட்டு” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.31) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியரைத் தொடர்ந்து நன்னூலாரும் சுட்டெழுத்துகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை,

“அ இ உ முதல் தனி வரின் சுட்டே” (நன். (காண்), எழுத்து, நூ.எ.66) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

உயிரெழுத்துகளுள் அ, இ, உ மூன்றும் சொல்லுக்கு முதலெழுத்தாகி இடம், பொருள், காலம் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுகின்றன. இவற்றுள் ‘அ’ என்பது தொலைவில் உள்ளதையும், ‘இ’ என்பது அருகில் உள்ளதையும், ‘உ’ என்பது இவை இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ளதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

எ.கா. அம்மரம், இந்நாள், உப்புறம்

இவற்றுள் ‘உ’ என்ற சுட்டு இக்காலத்தில் செய்யுள் வழக்கில் மட்டுமே உள்ளது. பேச்சு மற்றும் உரைநடை வழக்கில் இல்லை.

சுட்டெழுத்துகள் இரண்டு வகைப்படும் என மரபிலக்கணிகள் குறிப்பிடுவர். அவை முறையே அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என்பன. ஆனால், “தற்கால இலக்கணப் பேரறிஞர்கள் மொழியியல் நோக்கில் பயன்பாட்டிற்கேற்றவாறு பத்து வகைகளாகப் பிரிப்பர். அவையாவன, 1.அண்மைச்சுட்டு, 2.சேய்மைச்சுட்டு 3.அகச்சுட்டு 4.புறச்சுட்டு 5.பொருளோடு புணர்ந்த சுட்டு 6.பொருளோடு புணராத சுட்டு 7.நெஞ்சறி சுட்டு 8.பண்டறி சுட்டு 9.உலகறி சுட்டு 10.சுட்டு அல்லாச் சுட்டு போன்றவையாகும்” (தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.எ.21) எனத் தேவிரா சுட்டியுள்ளார்.

சுட்டுப்பெயர்

சுட்டெழுத்துகளுடன் சில பின்னொட்டுகள் சேர்ந்து பெயர்ச்சொற்கள் ஆவதுண்டு. இவ்வாறு உருவாகும் பெயர்கள் சுட்டுப்பெயர் எனப்படும்.

எ.கா. அ + அன் > அ + வ் + அன் = அவன்

அ + அன் சேர்ந்து அவன் என்ற சுட்டுப்பெயர் தோன்றுகிறது.

இ + து = இது

இ + து சேர்ந்து இது என்ற சுட்டுப்பெயர் தோன்றுகிறது.

வினா எழுத்து

ஒன்றைக் குறித்து வினா (கேள்வி) எழுப்பப் பயன்படும் எழுத்து வினா எழுத்து எனப்படும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“ஆ ஏ ஓஅம் மூன்றும் வினா” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.32)

என வினா எழுத்தின் வகை ஆ, ஏ, ஓ ஆகிய மூன்று எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இதனையே நன்னூலார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“எ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்

ஏ இரு வழியும் வினா வாகும்மே” (நன். (காண்), எழுத்து, நூ.எ.67)

ஆ, ஏ, ஏ, ஓ, யா என்ற ஐந்தும் சொல்லுடன் சேர்ந்து வினாப்பொருள் தருவதால் வினா எழுத்துகள் எனப்படும் என நன்னூலார் குறிப்பிடுகிறார். நன்னூலுக்குப் பின் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள், மொழியியல் நோக்கில் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள் போன்றவை வினா எழுத்துகள் ஐந்து என்றே குறிப்பிடுகின்றன. இவற்றுள் ஏ, யா இரண்டும் சொல்லுக்கு முதலிலும்; ஆ, ஓ இரண்டும் சொல்லுக்கு இறுதியிலும்; ஏ சொல்லுக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் வரும்.

சொல்லுக்கு முதலில் ஏ, யா வருதல்

எ.கா. எவன், எவள், எவர், எது, எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யார், யாது, யாவை போன்றவை சொல்லுக்கு முதலில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

சொல்லுக்கு இறுதியில் ஆ, ஓ வருதல்

எ.கா. நலமா? இராமனா செய்தான்? ஆசிரியரா வந்தார்? தேர்வுக்கா போகிறாய்?

நீயோ? அவள் இங்கு வந்தாளோ? போன்றவை சொல்லுக்கு இறுதியில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

சொல்லுக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் ஏ வருதல்

எ.கா. ஏது? ஏன்? – ஏ சொல்லின் முதலில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

நீதானே? இல்லையே? - ஏ சொல்லின் இறுதியில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

வினாவின் வகைகள்

1. அகவினா 2. புறவினா என வினாவை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

அகவினா

சுட்டெழுத்துப் போலவே வினா எழுத்துகளும் சொல்லில் பிரிக்க முடியாத பகுதியாகக் கலந்திருந்தால் அது அகவினா. அகவினாவில் வினாவெழுத்து நீங்கினால் சொல் சிதைந்து பொருளற்றதாகும்.

எ.கா. எங்கு, எவன், ஏன், யார், யாவர், ஏது

புறவினா

அகவினாவுக்கு மாறாக, வினா எழுத்து பொருள்படக்கூடிய முழுச்சொல்லில் முன்னொட்டுப் போலச் சேர்ந்திருந்தால் புறவினா எனப்படும். புறவினாவில், வினாவெழுத்து நீங்கினாலும் சொல் சிதையாமல் எஞ்சிய பகுதி முழுச்சொல்லாக நின்று பொருள்படும்.

எ.கா. எப்புத்தகம்?, அவனா?, வந்தானா?, இல்லையே?

‘எ’ என்ற வினா எழுத்து இக்காலத்தில் எந்த எனத் திரிந்து வருகிறது.

எ.கா. எந்தப் பையன், எந்தக் கடை, எந்த வீடு

இவை வினாச்சொற்கள் எனக் கொண்டு இடைச்சொல்லில் சேர்க்கப்படுகின்றன.

வினாப்பெயர்

வினா எழுத்துகளுடன் சில பின்னொட்டுகள் சேர்ந்து வினாப்பெயர் சொற்கள் ஆகின்றன. இவ்வாறு உருவாகும் பெயர் வினாப்பெயர் என வழங்கப்படும்.

எ.கா. எவன், யாது.

சார்பெழுத்து – பெயர்க்காரணம்

“முதல் எழுத்துக்கள் போல் தனித்து வராமல் ஒரு சொல்லைச் சார்ந்தே வரும். உயிரையும் மெய்யையும் சார்ந்தே வரும். முதல் எழுத்துக்கள் பிறக்கும் இடத்திலேயே உச்சரிக்கப்படும். இதுபோன்ற காரணங்களால் ‘சார்பெழுத்து’ எனப் பெயர் பெற்றது”. (முனைவர் தேவிரா, தேவிராவின்; தமிழ் இலக்கணம், ப.25.)

தனித்தொலிக்கும் தன்மையுடைய ஒலியன்கள் மட்டுமே முதல் எழுத்துக்கள் என்ற தகுதியைப் பெறும். அப்பண்புடையன முப்பது எழுத்துக்களே. தனித்தொலிக்கும் பண்பின்றி சொல்லில் இணைந்தொலிக்கும் இயல்புடைய ஒலியன்கள் சார்பெழுத்துக்கள் எனப் பெயர் பெறும்.

தொல்காப்பியர் எழுத்துகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, முதலெழுத்துக்களைக் குறிப்பிட்ட பின் சார்பெழுத்துகள் பற்றி,

“சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.1) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அடுத்த நூற்பாவில் சார்பெழுத்துகள் எவை எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“அவைதாம்

குற்றிய லிகரம் குற்றிய லுகரம்

ஆய்தம் என்ற

முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன”. (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.2)

தொல்காப்பியர் சார்பெழுத்துகள் மூன்று என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவரைத் தொடர்ந்து இலக்கணம் படைத்த நன்னூலார் சார்பெழுத்துகள் பத்து என விரிக்கின்றார். நன்னூலார் காலத்திற்குப் பின் தோன்றிய இலக்கணிகள் பெரும்பாலானோர் நன்னூலாருடைய சார்பெழுத்துக் கொள்கையையே பின்பற்றியுள்ளனர். நன்னூலார்,

“உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு

அஃகிய இ உ ஐ ஒள மஃகான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்” (நன் (காண்), எழுத்து, நூ.எ.60) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் சார்பெழுத்துகள் பத்து வகைப்படும் என விளக்குகிறார்.

சார்பெழுத்தின் விரி 369 ஆகும். இதனை நன்னூலார்,

“உயிர்மெய் இரட்டு நூற்றெட்டு உயிராய்தம்

எட்டு உயிரளபு எழுமூன்று ஒற்றளபெடை

ஆறேழ் அஃகும் இ முப்பானேழ்

உகரம் ஆறா றைகான் மூன்றே

ஒளகான் ஒன்றே மஃகான் மூன்றே

ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத்துறு விரி

ஒன்றொழி முந்நூற்று எழுபான் என்ப” (நன் (காண்), எழுத்து, நூ.எ.61) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்கியுள்ளார். இதனை தேவிரா தமிழ் இலக்கணம் என்னும் பனுவலில் நன்னூலாரின் சார்பெழுத்து கொள்கையைப் பின்பற்றி அதன் விரியைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1. உயிர்மெய்	- 216	2. ஆய்தம்	- 8
3. உயிரளபெடை	- 21	4. ஒற்றளபெடை	- 42
5. குற்றியலிகரம்	- 37	6. குற்றியலுகரம்	- 36
7. ஐகாரக்குறுக்கம்	- 3	8. ஒளகாரக்குறுக்கம்	- 1
9. ஆய்தக்குறுக்கம்	- 2	10. மகரக்குறுக்கம்	- 3
மொத்தம்	- 369		

எனச் சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும். சார்பெழுத்து விரிவு 369 ஆகும். (முனைவர் தேவிரா, தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.25)

சார்பெழுத்துகளில் ஒலி நீட்டப் பண்புடைய உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, ஒலிக்குறுக்கப் பண்புடைய ஐகாரக் குறுக்கம், ஒளகாரக் குறுக்கம், மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் என்பன செய்யுளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. ஆய்தம் முற்றும் வழக்கொழியாது அரிதாகச் சில தமிழ்ச் சொற்களில் தோன்றும். ஒலிபெயர்ப்பாக்கத்தில் புத்துயிர் பெற்று விளங்குகிறது. குற்றியலிகரம் தனிச்சொல்லில் அன்றித் தொடரில் கவனிக்கத்தக்கதாய் உள்ளது. எஞ்சி நிற்கும் குற்றியலுகரம் மட்டுமே வலுவுடைய, மதிப்புடைய கருத்தில் கொள்ள வேண்டியதாய் இன்றளவும் நிலைத்து நிற்பது சார்பெழுத்தாகும்.

மொழியியலை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒரு தனிமொழிக்கு இலக்கணம் வகுக்கலாம். ஆனால், மொழியியல் அவ்விலக்கண வரைவிற்கு ஆதாரமாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும். அனைத்துமாக இருந்துவிடக் கூடாது. முழுமையாக மொழியியல் நோக்கில் அமைந்த ஓர் இலக்கணப் பாடநூல் பயன்தராது என்ற கருத்து ஏற்புடையதே. அம்மொழியின் தனித்தன்மையும், தகைமையும் புலப்படாது போய்விடும். மொழியியல் அடிப்படையிலான இலக்கணப் பாடநூலாயினும் கலைச்சொற்களைக் கையாளும் அளவிலும் வரையறை தேவை.

மரபிலக்கணங்களை மட்டுமே முன்வைத்து இலக்கணம் கற்பிப்பது சரியான முறையல்ல. நூற்பாக்களைக் கூறி மாணவர்களை அச்சுறுத்துவதைத் தவிர்த்து இலக்கணக் கோட்பாடுகளை எளிய முறையில் கற்பிப்பதே அறிவுடைமை என்பதனை அறிந்து எம்.ஏ.நுஃமான், பொற்கோ போன்ற பேரறிஞர்கள் முறையே மொழியியல் நோக்கில் அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், இக்காலத் தமிழ் இலக்கணம் போன்ற நூல்களை உருவாக்கியுள்ளனர். மொழி ஒவ்வொரு காலத்திலும் மாற்றம் பெறும்; மொழிக்கலப்பு உண்டாகும். இம்மாற்றங்களுக்குக் காரணம் மொழி பேசுவோர் அரசியல், அறிவியல், சமயம், வணிகம் ஆகிய அடிப்படையில் பிற இனத்தவரோடும் நாட்டவரோடும் கொள்ளும் சமூகத் தொடர்பேயாகும்.

“தமிழ் இலக்கண நூல்களில் எழுத்து என்னும் சொல் மொழியில் வழங்கும் ஒலிகளைக் குறிக்கவும், அவ்வொலிகளுக்குரிய வரி வடிவத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் ‘அ’ என்னும் எழுத்து ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் ஆகிய இரண்டையும் குறித்து நிற்கிறது. ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் இரண்டும் உண்டு” (அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், ப.15) என நுஃமான் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒலிவடிவம் என்பது எழுத்தை உச்சரிக்கும்போது எழும் இரண்டு வடிவத்திற்கும் 'எழு' என்பதுதான் வேர்ச்சொல். எழுப்பப்படுவதால் எழுத்து என்பது ஒலி வடிவத்திற்கான காரணமாகும். எழுதப்படுவதால் எழுத்து என்பது வரிவடிவத்திற்கான காரணமாகும்.

தமிழ் எழுத்துக்களை முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து என இரண்டாக இலக்கண நூல்கள் வகைப்படுத்துகின்றன. முதல் எழுத்து என்பது தமிழ் மொழியில் வழங்கும் அடிப்படையான ஒலிகளையும் அவற்றின் வரிவடிவங்களையும் குறிக்கும். பன்னிரு உயிரும், பதினெண் மெய்யுமாக முதல் எழுத்து முப்பது. இதில் மாற்றம் வரலாற்று நோக்கில் இல்லை. சார்பெழுத்து என்பது மொழிக்கு அடிப்படையான ஒலிகளைக் குறிக்காது, இரண்டு ஒலிகளைக் குறிக்கும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களையும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நீண்டோ, குறுகியோ ஒலிக்கும் எழுத்துக்களையும் குறிக்கும். சார்பெழுத்துக் கோட்பாட்டில் கருத்து வேறுபாடுகளைக் கால அடிப்படையில் சுட்டவியலும். தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையை வரையறுத்து விளக்குவதிலும் கவனம் தேவைப்படுகிறது. எழுத்துக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 247 என்பர். இக்கூற்று வடிவ நோக்கில் மட்டுமே ஏற்படையது. தமிழில் உயிர்மெய் எழுத்துக்கு வரிவடிவச் சிறப்பு மட்டுமே உண்டு. மேலும், தமிழ்மொழி எழுத்துக்கள் அசை எழுத்து முறை (Syllabic Writing System) என்பதையும் கருத்தில் கொண்டால் இவ்வுண்மை புலனாகும்.

தமிழ் குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்

தமிழில் 30 முதலெழுத்துகள் 3 சார்பெழுத்துகள் சேர்ந்த பட்டியல் தமிழ்க் குறுங்கணக்கு எனப்படும். வரிவடிவுள்ள 30 முதலெழுத்து, வரிவடிவுள்ள 216 உயிர்மெய்யெழுத்து, வரிவடிவுள்ள ஆய்தம் என்ற 1 சார்பெழுத்து இவற்றின் பட்டியல் தமிழ் நெடுங்கணக்கு எனப்படும்.

“ஆங்கில எழுத்து 26; தமிழ் எழுத்து 247 என்பது தவறான ஒப்பீடு. ஆங்கிலத்தில் உயிர்மெய்க்கும் நெடிலுக்கும் தனி வரிவடிவம் இல்லை. 'க' எனத் தமிழில் எழுதுவதை ஆங்கிலத்தில் ka என மெய்யும் உயிரும் அடுத்துவர எழுதுகின்றனர். தமிழில் க்அ என எழுதாமல் க என ஒரே வடிவமாகப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆங்கிலத்தில் e என்பதை ee என இருமுறை எழுதி நெடில் ஆக்குகின்றனர். தமிழில் தனிநெடில் உள்ளது. ஆங்கிலத்தில் ka ஒரு புதிய தனி எழுத்து அன்று எனில் தமிழிலும் க புதிய தனியெழுத்து அன்றே! தமிழில் உயிர்மெய் என்பது உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்ததுதான். எனவே உயிரையும் மெய்யையும் கணக்கிட்டபின் உயிர்மெய்யையும் அதில் சேர்ப்பது தவறு. ஆங்கிலத்தில் பெரிய எழுத்தையும் சிறிய எழுத்தையும் கூட்டி 52 எழுத்து என்று கணக்கிடுவதில்லை. எனவே, எண்ணிக்கையை ஒப்பிடும்போது, தமிழில் உயிர்மெய்யையும் சார்பெழுத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடல் தவறு. ஆங்கிலத்தில் உயிர் 5 + மெய் 21; மொத்தம் 26. தமிழில் உயிர் 12 + மெய் 18 மொத்தம் முப்பதே சரியான ஒப்பீடாகும்” (நல்ல தமிழ் இலக்கணம், ப.11) என சீனி நைனா முகம்மது குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

தமிழ் எழுத்துக் குறுங்கணக்கு

முதலெழுத்து

உயிர்

குறில்	5	நெடில்	7	உயிர் மொத்தம்	12
மெய்					
வல்லினம்	6	மெல்லினம்	6	இடையினம்	6
மெய் மொத்தம்	18				
முதலெழுத்து மொத்தம்	30				

சார்பெழுத்து

குற்றியலிகரம்	1	குற்றியலுகரம்	1
ஆய்தம்	1	சார்பெழுத்து மொத்தம்	3
ஆக மொத்தம்	33		

தமிழ் எழுத்து நெடுங்கணக்கு (வரிவடிவம் உள்ள எழுத்துகள் மட்டும்)

உயிரெழுத்து	12	மெய்யெழுத்து	18
மொத்தம்	30		

உயிர்மெய் எழுத்து

உயிர்க்குறில் 5 x மெய் 18 = உயிர்மெய்க் குறில்	90
உயிர்நெடில் 7 x மெய் 18 = உயிர்மெய்க் நெடில்	126
உயிர்மெய் மொத்தம்	216

சார்பெழுத்து (வரிவடிவுள்ளது)

ஆய்த எழுத்து	1
வரிவடிவுள்ள மொத்த எழுத்துகள்	247

இவற்றுடன், வரிவடிவமில்லாத சார்பெழுத்துகளாகிய குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம் இரண்டையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால், முதலெழுத்து, சார்பெழுத்து, கூட்டெழுத்து ஆகிய மூவகை எழுத்துகளின் மொத்த எண்ணிக்கை : 247 + 2 = 249 ஆகும் என செ.சீனி நைனா முகம்மது 'நல்ல தமிழ் இலக்கணம்' என்னும் நூலின் வழியாக குறிப்பிடுகிறார். இவரின் இந்தக் கணக்கீடு மரபிலக்கண பேரறிஞர்களான தொல்காப்பியர், நன்னூலார் போன்றோரின் கணக்கீட்டிற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும்.

தமிழ் எழுத்துகள் வகையும் எண்ணும் குறித்த அட்டவணை பின்னிணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

உயிர்மெய்

உயிர் எழுத்தும் மெய் எழுத்தும் சேர்ந்த எழுத்து ஆதலால் 'உயிர்மெய்' எழுத்து எனப் பெயர் பெறும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்

உருவரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்

ஏனை உயிரோடு உருவதிரிந் துயிர்த்தலும்

ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே”. (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.17) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்குகிறார்.

‘உயிர்மெய்’ என்று பெயர் பெற்றாலும் மெய்யெழுத்தை முதலிலும் உயிர் எழுத்தைப் பிறகும் (க்அ = க) ஒலிக்க வேண்டும். இதனை,

“மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்றும் நிலையே” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.17) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

முனைவர் தேவிரா “சார்பெழுத்துக்களை ஒரு சொல்லில் வைத்தே காட்ட முடியும். தனித்து எழுதிக் காட்ட முடியாது (குற்றியலுகரத்தைத் தனியாக எழுதிக் காட்ட முடியாது). ஆனால், உயிர்மெய் எழுத்தைத் தனியாக எழுதிக்காட்ட முடியும். ஆதலால் இதனைச் சார்பெழுத்து என்று கூறுவது பொருந்தாது என்று சிலர் கூறுகின்றனர்” (தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.27) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

பேச்சு ஒலிகளை ஒலிக்கப் பயன்படும் பேச்சுறுப்புக்கள், ஒலிப்பிடம், ஒலிப்புமுறை, ஒவ்வொரு ஒலியையும் ஒலிக்கப் பேச்சுறுப்புக்கள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன அல்லது தொழிற்பட வேண்டும் என்பதை இப்பகுதியில் அறியலாம். இது செயல்முறை சார்ந்தது. ஆய்வகச் சூழலில் கருவிகளைக் கொண்டு விளக்கும்போதும் பயிற்சி பெறும்போதும் இவை செம்மையுறும். எனினும், அடிப்படை ஒலிப்பு நெறிகளை இலக்கண நூலில் முறைப்படி தருதல் நன்று.

உயிர், மெய் என்ற சொற்களின் பெயர்க்காரணத்தைக் குறிப்பிடல் தேவையாக உள்ளது. உயிரெழுத்துக்கள் ஒலி நீளத்திற்கேற்பக் குறில், நெடில் என்று வகைப்படுத்துவதும், மெய்யெழுத்துக்களை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்று வகைப்படுத்துவதும் தமிழ் மரபு. எனினும் ஒலிப்பிடம், ஒலிப்பு முறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்து மொழியியல் நோக்கில் கூடுதல் விளக்கத்தைத் தரல் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் தேவையாக இருக்கிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. கு.பரமசிவம், இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621310
2. முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம், தமிழ் மொழி அமைப்பியல், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம் – 608001
3. முனைவர் வி. கீதா, முனைவர் இர.லலிதாராஜா, மொழியறிவியல், மொழியியல் உயராய்வு மையம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர் – 608002
4. முனைவர் தேவிரா, தமிழ் இலக்கணம், ஸ்ரீநந்தினி பதிப்பகம், சென்னை – 600101
5. எம்.ஏ.நுஃமான், அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621310

6. இளம்பூரணர் (உரை), தொல்காப்பியம் எழுத்ததிக்காரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை – 600014
7. புலியூர்க்கேசிகன் (பதி), நன்னூல் எழுத்ததிக்காரம் (காண்டிகையுரை), முல்லை நிலையம், சென்னை – 600017
8. செ. சீனி நைனா முகம்மது, நல்ல தமிழ் இலக்கணம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621310

References

1. K. Paramasivam, Ikkala Mozhiyiyal Arimugam, Adaiyalam Publication, Trichy – 621310
2. Dr. S. Akathiyalingam, Tamizhilmozhi Amaipiyal, Meiyappan Tamizhaivagam, Chithamparam – 608001
3. Dr. V.Geetha, Dr. R. Lalitharaja, Mozhiariviyal, Mozhiyiyal Uyaraivu Maiyam, Annamalai University, Annamalai Nagar – 608002
4. Dr. Theavira , Tamil Ilakkanam, Sri Nandhini Publications, Chennai – 600101
5. M.A. Nuhman, Adipadai Tamizhil Ilakkanam, Adaiyalam Publication, Trichy – 621310
6. Ilampurananaar (Urai), Tholkaapiyam Ezhuthathikaaram, Saradha Padhippagam, Chennai – 600014
7. Puliyurkesikan (Pathi), Nannul Ezhuthathikaaram (Kaandikaiyurai), Mullai Nilayam, Chennai – 600017
8. S. Seeni Naina Mohammed, Nalla Tamizhil Ilakkanam, Adaiyalam Publication, Trichy – 621310

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பிரேம் குமார் ரா. “ அமைப்பியல் நோக்கில் எழுத்தியல்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 01-14

Cite this Article in English

Prem Kumar R. “Study of Orthography based on Structuralism” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 01-14

கீதாரி நாவலில் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள்

Cultural Crisis in the Geethari's Novel

சுமனா பா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கற்பகம் உயர் கல்வி கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 021

Sumana B , Ph.D Research Scholar, Department of Tamil, Karpagam Academy of Higher Education,
Coimbatore -021.

முனைவர் ப. தமிழரசி, பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மாணவர் நலன் முதன்மையர், கற்பகம் உயர் கல்வி
கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 021

Dr Thamilarasi P, Professor, Department of Tamil, Dean of Students Welfare, Karpagam Academy of Higher
Education, Coimbatore -021.

DOI: 10.5281/zenodo.5905009

Abstract

All living things in the world adapt themselves to the environment. The environment is the biggest factor in determining the nature of an organism. The human mind is in the public sphere when it is with others in society and when alone, it may become indefinable. It is also possible to know how a person's thoughts are expressed in relation to the environment. It is the circumstances of the individual that make him good and bad. Man makes many mistakes in order to get what he wants when selfishness and arrogance arise. The article sets out to capture the mindset of the humans featured in the novel 'Keedhaari'.

உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு தன்னை தகவமைத்துக் கொள்கின்றன. சூழலே ஒரு உயிரினத்தை அதன் தன்மையைக் கண்டறிய மிகப்பெரிய ஏதுவாக அமைகின்றது. மனித மனம் என்பது சமூகத்தில் மற்றவருடன் இருக்கின்ற போது பொது நிலையிலும் தனிமையில் இருக்கின்ற போது அது வரையறை செய்ய இயலாத நிலையையும் அடைகிறது எனலாம். சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு ஒரு மனிதனின் எண்ணம் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதையும் அறியமுடியும். தனி மனிதனின் சூழ்நிலையே அவனை நல்லவனாகவும், கெட்டவனாகவும் மாற்றுகிறது. சுய நலமும், ஆணவமும் தலைதூக்கும் போது தனக்கு வேண்டியதைப் பெறுவதற்காக மனிதன் பல தவறுகளைச் செய்கின்றான். 'கீதாரி' புதினத்தில் இடம் பெற்றுள்ள மாந்தர்களின் மன நிலையை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords: Geethari, Novel, Cultural Crisis, Modern Literature,

ஒழுக்கப் பிறழ்வு

ஒரு பெண் கணவனைத் தவிர பிற மாந்தர்களை ஏறெடுத்தும் பார்க்கக் கூடாதென்று இச்சமூகம் நினைக்கிறது. பெண்கள் நிலை தடுமாறுகின்ற நிகழ்வினை சு.தமிழ்ச்செல்வி தன் படைப்பில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

“தலைவன் அன்பற்றவன் என்று கூறுவது மரபன்று. அன்பே இல்லாத தலைவனிடம் நமக்கு என்ன புலவி வேண்டியிருக்கிறது?” என்ற கருத்தினைத் தலைவி கூறுவதாக,

“நன்னலம் தொலைய நலமிகச் சாஅய்

இன்னுயிர் கழியினும் உரையால் அவர்நமக்கு

அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ தோழி

புலவியஃது எவனோ அன்பிலங் கடையே” (இலக்கியக்கலை பக்.255,266)

என்ற பாடல் அமைகின்றது. இக்கருத்தினைத் தொடர்ந்து கீதாரி புதினத்தில் இடம்பெறும் ராமாயி ஒரு கூலிக்காரப்பெண், அவளும், அவள் கணவன் சேதுவும் சுந்தரமூர்த்தி பண்ணையில் வேலை பார்க்கின்றனர். அவர்கள் அங்கு வேலை பார்த்த சில நாட்களில் சேர்வையின் பார்வை ராமாயியை நோக்கியது. ராமாயிக்குச் சேர்வையின் பார்வை பிடிக்கவில்லை ஆனால் சேர்வை அவள் குழந்தைகளுக்குப் பண்டம் வாங்கிக் கொடுப்பது போல் ராமாயிடம் நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்தான். சேது வேலை காரணமாகப் பல நாள் வீட்டில் இருப்பதே இல்லை. கணவனின் பாராமுகமும் மனைவியைச் சோர்வடையச் செய்திருந்த நேரத்தில் சேர்வையின் கரிசனமான பேச்சு அவளைக் கவர்ந்தது. ராமாயி சேர்வையின் தவறான உறவினால் ராமாயிக்கு, சேர்வையைப் போன்றே பிள்ளை பிறந்தது. இதனால் கோபமடைந்த சேது, மனைவியையும், குழந்தையையும் கொலை செய்து, தனது சொத்தான ஆடு மாடுகளையும் இழந்து தூக்குப் போட்டுச் செத்துப் போகும் சேதுவின் வாழ்க்கையை ஆசிரியர் இப்புதினத்தில் பதிவு செய்கின்றார். ராமாயியைப் போன்ற பெண்களும், சேதுவைப் போன்ற கவரிமான் சாதியினரும் இச்சமூகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள் என்பதை இதன்வழி அறியமுடிகிறது.

பாலியல் கொடுமை

“கற்பு நிலை என்று சொல்லவந்தால் – அதை

இரு கட்சிக்கும் பொதுவில் வைப்போம் (பாரதியார் கவிதை)

என்ற பாரதியின் கருத்துகளை மதித்துப் பெண்களைப் போற்றி பாதுகாக்க வேண்டிய ஆண்கள் அதனை மறந்து செயல்படுகின்றனர்.

“கீதாரி” புதினத்தில் வளர்ப்புத் தந்தை மகளிடம் தவறாக நடப்பதை ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். ஊர் நாட்டாண்மையான சாம்பசிவம், சிவப்பியை ஐந்து வயதில் இராமு கீதாரியிடம் இருந்து தத்தெடுக்கிறார். அவரது மனைவி இருவரும் சிவப்பியை அடிமையாக நடத்துகின்றனர். சிவப்பி வளர வளர சாம்பசிவத்தின் மனம் சபலப்படுகிறது. மகள் என்ற நிலையில் நினைக்காது சிவப்பி பெரியவளானதும் அவளது இளமையைக் கண்டு அவள்மீது காமப்பார்வையை வீசுகிறார். இதனை,

“ஒந் தங்கச்சிய வளத்த சித்தப்பங்காரனே

அந்த குட்டிய கட்டிக்கிட்டப்ப, எடுத்து

வளத்த நான் ஒன்ன தொடக் கூடாதா”

(கீதாரி, ப. 112)

என்ற சாம்பசிவத்தின் கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது. தொடடான், சேதப்படுத்திவிட்டான், அவள் தூக்கில் தொங்கிவிட்டாள் என்ற வரி முறை கெட்ட மனித சமுதாயம் இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

தாய்

“கணவன் – மனைவி சந்தோஷமாயும், நல்ல பண்புள்ளவர்களாயும் இருந்தால்தான் அவர்களின் வாரிசுகளும் அப்படியே வளருவார்கள்” என்ற பாலகுமாரனின் கருத்திற்கு ஏற்ப, பெற்றோர்களை இழந்து தவிக்கக்கூடிய குழந்தைகள் இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர்.

தாயினை இழந்த குழந்தைகள் அனுபவிக்கக்கூடிய துன்பங்கள் பற்றி “கீதாரி” புதினம் உணர்த்துகிறது. இப்புதினத்தில் வரும் கரிச்சா, சிவப்பி ஆகியோரின் தாய் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவள். யாரோ ஒருவனால் கெடுக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டவள். இவளது பிரசவ நேரத்தில் உதவி புரிந்த ராமுகீதாரியே இருவரையும் (கரிச்சா, சிவப்பி) வளர்ந்து வந்தார். கரிச்சா வளர்ந்ததும் வளர்ப்பு மகனான வெள்ளைச் சாமியுடன் தங்கி, கிடை கட்டி வசிக்குமாறு ராமுகீதாரி அவளிடம் கூறுகின்றார். ஒரு நாள் கரிச்சா பூப்படைகிறாள். தான் பூப்படைந்த சேதியை யாரிடம் கூறுவது என்று அவள் மனம் தவிக்கின்றது. அம்மா என்ற சொல் அவளது நெஞ்சுக் குழியிலிருந்து எழுந்து வருகிறது. முதன் முறையாகத் தன்னைப் பெற்ற தாயின் துணைக்காக ஏங்கியது அவள் மனம். ஒரு பைத்தியத்திற்கு மகளாய்ப் பிறந்ததன் கொடுமையைக் கரிச்சாவின் மன உணர்வினை அதாவது தாயை இழந்த குழந்தை படும் வேதனையை இப்புதினம் பதிவு செய்துள்ளது.

கரிச்சாவின் நிலை

பெண் என்பவள் தாய்மைப் பேறு பெற்ற பின்பே முழு உரிமை பெற்ற பெண்ணாக இச்சமூகத்தினரால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறாள். கரிச்சாவிற்குத் திருமணமாகி ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின்பும் குழந்தை பிறக்கவில்லை. இதைக் காரணம் காட்டி வெள்ளைச்சாமிக்கு மறு திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கின்றனர் அவர்களது உறவினர். இதைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் வளர்ப்புத் தந்தையிடமே சென்றுவிடுகிறாள். சில நாட்கள் கழித்து கரிச்சா தான் கருவுற்று இருப்பதை அறிகிறாள் இதனை, “ஆமாம்மா நீ மூணுமாசம் கர்ப்பமா இருக்கிறம்மா என்றார் டாக்டர்” (கீதாரி, ப.163). என்ற வரிகள் சுட்டுகின்றன. “தாய்மை” அடைந்ததை எண்ணி மகிழக்கூடிய கரிச்சாவின் மனம் மீண்டும் அவளது கணவனை நாடவில்லை. சமூகத்தில் பல பெண்கள் தாய்மைப் பேறு அடையாத காரணத்தால் அறியாமையிலிருக்கும் கிராமப்புறப் பெண்கள் அடையும் துன்பத்தை கரிச்சா பாத்திரம் வாயிலாக இப்புதினம் புலப்படுத்துகிறது.

தாயினை இழந்த குழந்தையின் நிலையினையும் பாசத்திற்காக ஏங்கக்கூடிய மகளின் அவலநிலையையும் இப்புதினம் எடுத்துரைக்கிறது. தாய்மைப்பேறு அடையாத காரணத்தினால்

கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணின் நிலையினையும் இப்புதினம் பதிவுசெய்துள்ளதையும் இக்கட்டுரையின் வழி அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

மனிதனின் நடத்தைமுறை பற்றிய அறிவியல் மானிடவியலாகும். மேலை நாடுகளில் மானிடவியல் பற்றிய ஆய்வு நடைபெறத் தொடங்கி, தற்காலத்தில் நம் நாட்டில் ஓரளவு ஆய்வுகள் நடைபெறத் தொடங்கியுள்ளன. மனித வாழ்க்கையானது அவரவர் இனத்திற்கேற்ற வகையில் பண்பாடுகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. இடையர் குல மக்களின் பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களை இக்கட்டுரை பதிவுசெய்துள்ளது. இல்லற வாழ்வு இனிமையானதாக அமைவதற்கு கணவன் – மனைவி இருவரும் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டும், விட்டுக்கொடுத்தும் இருந்தால் இல்லறம் நல்லறமாகும் என்பதனைப் புலப்படுத்துகின்றார். சமூகத்தில் தனித்து வாழும் பெண்ணிற்கு கணவனின் முக்கியத்துவம் குறித்தும், தாய்மை ஏக்கத்தினையும், தாயின் பாசத்திற்காக ஏங்கும் குழந்தையின் தவிப்பையும் இக்கட்டுரை கண்டறிந்துள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. ஞானசம்பந்தன்.அ.ச, இலக்கியக்கலை, கௌரா பதிப்பகக் குழுமம், சென்னை.
2. வை.கோவிந்தன் (தொ.ஆ), மகாகவி பாரதியார் கவிதைகள், சக்தி பிரெஸ் லிமிடெட், சென்னை.
3. தமிழ்ச்செல்வி.சு, கீதாரி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை.

References

1. Gnanasambanthan. A.S, Ilakkiyakalai, Goura Pathippaga Kuzhumam, Chennai.
2. Vai.Govindhan, Mahakavi Bharathiyar Kavithaigal, Sakthi Press Limited, Chennai.
3. Thamizselvi.Su, Geethari, NCBH, Chennai.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சுமனா, பா. “ கீதாரி நாவலில் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 15-18

Cite this Article in English

Sumana, B. “ Cultural Crisis in the Geethari’s Novel” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 15-18

அ.முத்துலிங்கம் “அங்க இப்ப என்ன நேரம்” - புலம்பெயர் வாழ்வுச் சூழலும் எதிர்கொண்ட
விதமும்

**A.Muthulingam “What time is it there now” - Diaspora life situation and the way
it was faced**

முனைவர் கருமுருகாந்தராஜன் . கு, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

Dr Karumuruganantharajan G, Assistant Professor, Department of Tamil, PSG College of Arts and
Science, Coimbatore

DOI: 10.5281/zenodo.5905019

Abstract

Appathurai Muthulingam is a notable Tamil writer known as A.Muthulingam. His origin in the crane of Sri Lanka. He has worked as a Chartered Accountant at the World Bank and the United Nations. He is living in Canada and travelled to various countries for work. Living in Canada. He is currently a member of the Harvard Tamil Chair. His works contain the pleasures of life in the diaspora. He writes about his daily problems in Canadian life and how he dealt with them in his humorous essay, What Time Is It There?. This article is based on the economic, cultural and biological problems faced by a Sri Lankan writer in the North American country of Canada and his reaction to it.

ஆய்வுச் சுருக்கம் :

அப்பாத்துரை முத்துலிங்கம் அ.முத்துலிங்கம் என அறியப்படும் குறிப்பிடத்தகுந்த தமிழ் எழுத்தாளர். இலங்கையின் கொக்குவில் அவரது பிறப்பிடம். உலக வங்கியிலும், ஐக்கிய நாடுகள் அவையிலும் பட்டயக்கணக்காளராகப் பணியாற்றியவர். பணிநிமித்தமாகப் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் பயணித்தவர். கனடாவில் வசித்து வருபவர். தற்சமயம் ஹார்வார்ட் Tamil Chair அமைப்பின் உறுப்பினராகச் செயல்பட்டு வருபவர். இவரது படைப்புக்கள் புலம்பெயர் வாழ்வின் சுவாரஸ்யங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கனடா வாழ்வில் அவர் எதிர்கொண்ட அன்றாடப் பிரச்சினைகளையும் அவற்றை அவர் எதிர்கொண்ட விதங்களையும் நகைச்சுவை ததும்ப அவரது கட்டுரை நூலான “அங்க இப்ப என்ன நேரம்” என்பதில் பதிவிட்டுள்ளார். வடஅமெரிக்கா நாடான கனடாவில் இலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு எழுத்தாளர் சந்திக்கும் பொருளாதார, கலாச்சார, வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் அதற்கு அவர் வெளிப்படுத்தும் எதிர்வினைகளையும் (Reaction) அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள் : அ.முத்துலிங்கம் – கனடா வாழ்க்கை – புலம்பெயர் வாழ்வு- சமூகப் பொருளாதாரக் கலாச்சார முரண்கள்.

ஆய்வு முன்னுரை

தமிழில் எழுதும் புலம் பெயர் எழுத்தாளர்களின் தம் படைப்புகளின் வழியாகப் புகழ் பெற்று விளங்குபவர் இலங்கையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் அ.முத்துலிங்கம் ஆவார். அடிப்படையில் பட்டயக் கணக்காளரான அவர் பணி நிமித்தமாக உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்குப் பயணித்தவர். ஈழத்து வாழ்வியல் முறைகளில் ஊன்றித் திளைத்த ஒருவர் கனடாவில் குடியேறி வாழ நேரிடுகிறது. அவ்வாறு வாழ நேரிட்ட போது கனடாவில் அவர் சந்தித்த அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும் அவற்றை அவர் மனப்பக்குவத்தோடு கடந்து போகும் தன்மைகளையும் "அங்க இப்ப என்ன நேரம்" என்ற அவரது கட்டுரை நூலின் சில கட்டுரைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அக்கட்டுரைகளை ஆராயும் போது கனடாவின் புதிய வாழ்வியலுக்கும் தனது தாய்நாட்டு வாழ்வியலுக்குமான முரண்களை அறியத் தருகிறார். அவற்றை விளக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழில் புலம் பெயர் இலக்கியம்

புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியமானது ஒரு நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்கள் தங்கள் நாட்டில் மதம், சாதி, மொழி, இனம் முதலியவற்றால் ஏற்படும் கலகம், உள்நாட்டுப் போரின் காரணமாகவோ, அந்நிய நாட்டு படையெடுப்பின் காரணமாகவோ, பஞ்சம், பூகம்பம், சுனாமி முதலிய இயற்கைப் பேரிடர் காரணமாகவோ தம் சொந்த மண்ணில் வாழ இயலாது உடமைகள், உறவுகளை இழந்து அலைந்து உழன்று நிலம், மொழி, கலை, பண்பாடு, இயற்கை அமைப்பு எனப் பலவற்றாலும் அந்நியப்பட்டிருக்கின்ற ஓர் இடத்தில் சென்று வேரற்ற ஒரு கொடி படர்ந்தலுக்கு முற்படுவது போல வாழத் தொடங்குபவர்களால் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியமாகும். (தமிழில் புலம் பெயர் இலக்கியம், Dr.s. செல்வக்குமாரன், தினமணி – தமிழ்மணி, Published on 11.06.2017)

புலம்பெயர் இலக்கியம் (Expatriate Literature) என்ற சொல் ஒரு நிலையில் புகலிட இலக்கியம் (Exil Literature), அகதி இலக்கியம், பேரழிவு இலக்கியம் (Refugee Literature), புலம்பல் இலக்கியம் (Holo caust Literature), அலைவு நாடோடி இலக்கியம் (Nomadic Literature), தஞ்சம் புகுந்தோர் இலக்கியம், எதிலிகளின் இலக்கியம் என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பெறுகிறது.

இடப்பெயர்வு – குடிபெயர்வு – புலம்பெயர்வு

இடம்பெயர்ந்தோர் (Migration) குடிபெயர்ந்தோர் (Emigration) எனும் சொற்களுக்கு மனிதன் தனித்தோ, குடும்பத்துடனோ சாதாரணமான ஒரு சூழலில் ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்குப் பெயர்ந்து சென்று குடியேறுதல் என்பது பொருளாகிறது. இடப்பெயர்வு ஒரே தேசத்திற்குள்ளாகவோ, வேற்று நாடுகளுக்குள்ளாகவோ அமையலாம்.

ஆனால் புலம் பெயர் மனிதர்களிடம் காணப்படுகின்ற அழுத்தம், இயலாமை, கழிவிரக்கம், பதற்றம், கையறுநிலை தன்மை குடிபெயர்விலோ, இடப்பெயர்விலோ இருப்பதில்லை. மேலும் இடப்பெயர்வினில் நிகழ்கின்ற “சென்று மீளும் தன்மை” புலம் பெயர் மனிதர்களின் வாழ்வில் உறுதிப்படுத்த முடியாத ஒன்றாகும்.

புலம் பெயர் படைப்பாளிகள் தங்கள் அனுபவங்களை, இன்ப, துன்பங்களை கவிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள், விவாதங்கள் முதலிய இலக்கிய வடிவங்களின் ஊடாகவும், ஓவியம், புகைப்படம், ஆவணப்படம் போன்ற கலை வடிவங்களின் வழியாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

புலம் பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் அ.முத்துலிங்கத்தின் தனித்துவம்

புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தாங்கள் வாழும் நாடுகளில் எதிர்கொள்ளக் கூடிய சவால்களைப் பதிவு செய்தவர். புலம் பெயர் எழுத்தாளர்களில் சிலரைப் போல தாங்கள் வாழும் நாட்டு மக்களை இழிவு செய்யக் கூடிய ஏளனம் செய்யக் கூடிய வார்த்தைகள் இவரது படைப்புகளில் எங்கும் இடம் பெறுவதில்லை.

புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கையை ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் எழுதியவர் அ. முத்துலிங்கம் அனைத்து வகையிலும் ஒரு உலகக் குடிமகன். ஆப்பிரிக்கர்களைப் பற்றி எழுதிய சில எழுத்தாளர்கள் அவர்களை உயர்வாகவோ தாழ்வாகவோ சித்திரிக்க ஆப்பிரிக்கர்களை நட்பாக மானுட சமத்துவத்தோடு அணுகி எழுதியவர் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் அ.முத்துலிங்கம் ஒருவரேயாவார். தன்னியல்பாகவே அவர்களின் உணவைப் பற்றி இளக்காரமின்றி பதிவு செய்துள்ளவர். அவர்களைப் பற்றி வேடிக்கைகளை எழுதும் போதும் மனவிரிவோடு எழுதக்கூடியவர். தமிழில் நாம் பின்பற்ற வேண்டிய புலம்பெயர் எழுத்தாளர் அ.முத்துலிங்கம் அவர்களே என்பது புகழ்பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் மதிப்பீடாகும். (வல்லினம் – ஜெயமோகன் சொற்பொழிவு – 22.12.2019)

<https://www.facebook.com/theivigan.panchalingam/videos/10164068684715604/>

அ.முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகள்

அ.முத்துலிங்கம் ஈழத்தமிழறிஞர் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியால் எழுத்துலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவர். இவரது முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு “அக்கா” 1964 இல் வெளியானது. நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பிறகு 1995 இல் மறுபடியும் எழுத்த்தொடங்கி சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், நேர்காணல்கள், புத்தக மதிப்புரைகள், ஆங்கில எழுத்தாளர்களுடன் நடத்திய நேர்காணல்கள் என பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களில் படைப்புகளைத் தந்திருப்பவர் ஆவார். இரண்டு புதினங்கள், 15 சிறுகதைத் தொகுப்புகள், ஒன்பது

கட்டுரை நூல்களைப் படைத்துள்ளார். அவற்றுள் 2005 ஆம் ஆண்டு வெளியான “அங்கே இப்ப என்ன நேரம்” என்ற கட்டுரை நூலின் பகுதிகள் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கனடாவில் கடன் அட்டை (Credit card)

கனடாவில் 2005 ஆம் ஆண்டுவாக்கிலேயே டிஜிட்டல் பணப் பரிவர்த்தனை நடைமுறையில் இருந்தது. புதிதாக அங்கு குடியேறிய அ.முத்துலிங்கம் வாங்கும் பொருட்களுக்கு டாலரைக் கொடுக்கிறார். வணிகர்கள் அந்த டாலரை உண்மையானது தானா எனப் பரிசோதிக்கின்றனர். பலரும் கடன் அட்டையில் வாங்க வற்புறுத்துகின்றனர். அதற்கு தள்ளுபடி தருவதாகச் சொல்லி பொருட்கள் வாங்க கடன் அட்டையைப் பயன்படுத்துமாறு மறைமுகமாகக் கட்டாயப்படுத்துகின்றனர். கடன் வாங்குவதைக் குற்றமாகச் சொல்லும் பின்னணி கொண்ட நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த முத்துலிங்கத்திற்கு கடன் அட்டையைக் கட்டாயமாக வாங்கச் சொல்வது விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது. வேறு வழியின்றி கடன் அட்டை வேண்டி கனடா வங்கிகளில் விண்ணப்பிக்கிறார். கனடாவில் உங்களுக்கு வரவு செலவு இல்லையெனக் கூறி வங்கிகள் மறுதலிக்கின்றன. இறுதியில் ஒரு வங்கி மேலாளருக்கு விண்ணப்பித்துப் போராடி கடன் அட்டையைப் பெறுகிறார். தனது கடன் வாங்கும் திறனை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வங்கியின் பாராட்டுச் சான்றினைப் பெறுகிறார்.

கடனைத் திருப்பியளிக்கும் அவரது நேர்மையைப் பாராட்டி வங்கி அவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கடன் தொகையைப் பரிசாகத் தருகிறது. கடன் அட்டைக்கு வழங்கப்பட்ட உச்சவரம்பை உயர்த்திக் கேட்டு கடிதம் எழுதும் அளவிற்கு கனடாவில் அவர் கடன் வாங்கப் பழகிவிட நேர்கிறது. கடன் வாங்குவதும் கொடுப்பதும் தவறாகக் கருதுபவர்களாகவும் வரவுக்குள் எண்ணி எண்ணி செலவு செய்பவர்களாகவும் தாய்நாட்டில் வாழ்ந்து பழகிய வாழ்க்கையைப் புதிதாகக் குடியேறிய நாட்டில் எப்படி தொலைக்க நேரிடுகிறது என்பதைப் பற்றிய பொருளாதாரச் சூழல் கனடாவில் கடன் அட்டை என்ற கட்டுரையில் பதிவாகியுள்ளது.

கனடாவில் வீடு

கனடாவில் குடியேறிய முத்துலிங்கத்தின் மாமா அவரை அங்கு வீடு வாங்கச் சொல்லி வற்புறுத்துகிறார். “வீடு வரை உறவு” என்று மேற்கோள் காட்டி உறவினர்கள் வீடு இல்லாவிட்டால் தகுதி கருதி வர மாட்டார்கள் என நினைவூட்ட கனடாவில் வீடு வாங்கப்படுகிறது.

புதிய நாட்டில் வீடு வாங்கியதால் அவர் புதிய பல பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது. இரவு நேரத்தில் வாலிலே வரி போட்ட கறுப்பு நிற “ஸ்கங்” என்ற விலங்கு தனது குட்டிகளுடன் அவரது வீட்டுக்கு அடியில் அவருக்கு முன்பே அங்கு குடியிருக்கிறது.

அந்த விலங்கு பகலில் தூங்கவும் இரவில் வேட்டையாடவும் கூடிய விலங்கு. அந்த விலங்குக்குப் பயந்து அவர் அவ்வீட்டில் வாழ வேண்டி வருகிறது. அவைதான் வீட்டு உரிமையாளராகவும் முத்துலிங்கம் வீட்டில் வாடகை வந்தது போலவும் உணர்கிறார்.

அந்த விலங்கின் தொல்லை தாங்காமல் அந்நாட்டின் விலங்குவதை தடுப்பு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறார். அதை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துமாறு வேண்டுகிறார். அந்நிறுவனம் அவ்விலங்குக்குக் காயம்பட்டிருந்தாலோ அவை உயிராபத்தில் இருந்தாலோ அவற்றிற்குத் தீங்கிழைக்க யாராவது முயற்சித்தாலோதான் அவற்றை பாதுகாப்பான இடத்திற்கு அப்புறப்படுத்துவோம் என்று பதிலளிக்கிறார்கள். மனித வதைத் தடுப்புச் சங்கம் இருக்கிறதா எனத் தேட வேண்டிய நிர்பந்தம் அவருக்கு வருகிறது.

தாய்நாட்டில் இயற்கையை வசப்படுத்தி வாழ முடியும் என்று சரித்திர ஆசிரியரால் கற்பிக்கப்பட்டவருக்கு கனடாவில் இயற்கையோடு போராட வேண்டியதாகிறது. அவருக்கு அங்கிருந்த தட்பவெப்பம் பெரும் சுமையாகிறது. வானம் சடுதியில் நிறம் மாறி பனிக்கட்டிகளை கொட்டும். அதைக் கொத்தி அப்புறப்படுத்த வேண்டும். மழையும் வெயிலும் மாறி மாறி வீட்டைச் சுற்றி புல்லை வளர்த்து விடுகிறது. அதை வெட்ட வேண்டும். இலைகள் தொடர்ந்து இலைகளை உதிர்த்துக் கொண்டே இருக்கும். அதை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். வீட்டை அன்றாடம் பராமரிப்பதிலேயே நாளின் பல மணி நேரங்கள் வீணாகின்றன. உலகில் வட அமெரிக்காவில் “Home Depot” என்னும் வீட்டுப் பராமரிப்பு சாமான்கள் நிறுவனம் இரவு, பகல் என 24 மணி நேரமும் திறந்து இருக்கின்றன என்கிறார்.

தாய்நாட்டில் ஒரு வீட்டை வாங்கிப் போட்டால் அது அடிமையாக உழைக்கும். வராந்தாவில் சாய்வு நாற்காலியில் படுத்தபடி வெளியே ஓடிப்பிடித்து விளையாடும் அணில்களைப் பார்க்கலாம். வாழை மரங்கள் வளர்வதையும் முருங்கைப்பூ பூப்பதையும் பார்த்து ரசிக்கலாம். மணிகளைக் குலுக்கித் திரும்பும் பசு மாடுகளைத் தடவி விடலாம். குடைக்காரன் வந்து குடை திருத்துவான். ஈயக்காரன் வந்து ஈயம் பூசுவான். தானாகப் பழுத்த மாம்பழங்கள் விழ அவற்றைக் கடித்துச் சாப்பிடலாம் ஒன்றுமே செய்யத் தேவையில்லை இன்ப லோகமாக அது இருக்கிறது.

கனடாவில் வீடு வாங்கி அவர்பட்ட பாடுகளை அவர் விவரிப்பதில் இருந்து புதிய நாட்டில் வீடு வாங்கி அதைப் பராமரிப்பதிலேயே அவரின் காலம் எப்படி கழிகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளது அறியத்தக்கதாகும்.

கனடாவில் கார்

கனடாவில் இருப்பவர்களுக்கு கார் அவசியமாகும். அதிலும் முக்கியமாக அதை ஓட்டத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஜப்பான் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கார் ஓட்டியவர்கள் தவிர மற்ற எல்லோரும் சர்வதேச ஓட்டுநர் லைசென்ஸ் இருந்தாலும் கூட முறைப்படி எழுத்துத்தேர்வு பிறகு கார் ஓட்டும் சோதனை ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி அடைந்த பின்னரே அங்கு ஓட்டுநர் உரிமம் வழங்கப்பெறுகிறது.

அ.முத்துலிங்கம் கனடாவில் கார் ஓட்டுநர் உரிமம் பெறுவதில் சந்தித்த சவால்களைப் பற்றி பதிவிட்டுள்ளார். அதுநாள் வரை கார் ஓட்டுவது பற்றி அவர் தெரிந்து வைத்திருந்த எதுவும்

கனடாவில் செல்லுபடியாகவில்லை. அந்நாட்டின் சாலை விதிகளும், போக்குவரத்துச் சட்டங்களும் வேறு மாதிரியானவையாக இருக்கின்றன.

கனடாவில் கார் ஓட்டப் பழகிக் கொள்வதற்கு ஒரு பயிற்றுநரை நியமித்துக் கொள்ள வேண்டும். பெரிய ட்ரக் வந்தால் அவைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பாதசாரி வந்தால் அவருக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். ஒரு சைக்கிள் வந்தால் அவருக்கு வழி கொடுக்க வேண்டும். பஸ் வந்தால் அது முதலில் கடந்து போக வழி விட வேண்டும். பள்ளிப் பேருந்துக்கு 20அடி தள்ளித்தான் காரை நிறுத்த வேண்டும் . ஆம்புலன்ஸ், போலீஸ் இன்னும் அவசர வாகனங்கள் வந்தால் ஒதுங்கி நிற்க வேண்டும் என்றெல்லாம் விதிகள் இருந்தன. அவற்றை உள்வாங்கி அந்த நாட்டிற்குத் தகுந்தாற்போல கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்வதில் பலமுறை தோல்வியடைந்து ஓட்டுநர் உரிமம் பெற்றதை விளக்கியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

கனடாவில் சூப்பர் மார்க்கெட்

கனடாவில் சூப்பர் மார்க்கெட் ஒரு அதிசய உலகம் என்று குறிப்பிடும் முத்துலிங்கம், தேவைப்பட்ட பொருள்களைத் தேவையான அளவிற்கு வாங்கும் கலாச்சாரத்திலிருந்து நுகர்வு வெறி கொண்ட கலாச்சாரத்திற்குப் புலம் பெயர்ந்தோர் எப்படி மாற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை தனது அனுபவங்களின் வழி உணர்த்துகிறார்.

தேவைப்படும் பொருட்களின் பட்டியலை சூப்பர் மார்க்கெட்டின் நடைவழி ஒழுங்கின்படி தயாரித்து வேகமாகப் போகும் வழியிலேயே எந்தப்பொருள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு வலது கையால் வண்டியைத் தள்ளியபடியே இடது கையால் பூப்பறிப்பது போன்ற லாவகத்துடன் சாமான்களைப் பறித்து வண்டியை நிரப்பிச் செல்லும் பெண்ணின் திறமையை வியக்கிறார்.

இயல்பாக கண்ணில் படும் இடங்களில் இலவச சலுகைகளுடன் வாங்கத்தூண்டும் வண்ணம் எப்படிப் பொருட்களை அடுக்கி வைத்து வாடிக்கையாளர்களுக்கு நுகர்வு வெறியூட்டுகிறார்கள் என்பதையும் வாங்கும் திறனை மேம்படுத்த எப்படிப்பட்ட உத்திகளைப் பயன்படுத்தி வாங்க வைக்கிறார்கள் என்பதையும் அறியத் தருகிறார். பெட்ரோலின் விலை ஒவ்வொரு எரிவாயு நிலையத்திலும் வெவ்வேறாக இருப்பதும் அவற்றில் எங்கு குறைவாகக் கிடைக்குமோ அங்குத் தேடிப் போய் வாங்க வேண்டிய நிலையையும் குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறான உத்திகளின் மூலம் கனடாவில் தான் நுகர்வு கலாச்சாரத்தை எதிர் கொண்டதை பதிவு செய்துள்ளது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

கனடாவில் கால்சட்டை வாங்குவது

தாயகத்தில் உடை விஷயங்களில் பெரிய முயற்சிகள் ஏதும் தேவைப்படுவதில்லை. அண்ணனின் கால்சட்டைச் சிறியதானவுடன் அதைத் தம்பிக்குக் கொடுத்து விடுவதுண்டு. சரியான அளவிற்குத் தைக்காமல் வளரும் பிள்ளை என்று பெரிதாகத் தைத்துத் தருவார்கள். புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் கால்சட்டை வாங்கப்போகும் அவசியம் ஏற்படுகிறது.

கனடாவில் கறவை மாடுகள் கட்டிப் பாலையே உற்பத்தி செய்யும். கொழுப்பு தரும்பும். அதைப் பயன்படுத்துவதால் இடுப்பின் அளவு கூடிவிடுகிறது.

கனடாவில் வாழும் மக்களின் உயரம், இடுப்பளவை அனுசரித்தே கனடாவில் கால்சட்டைகள் விற்கப்படுகின்றன. கால்சட்டை இடுப்பு அளவு அங்கி ஒற்றைப்படையாகவே இருக்காது. இரட்டைப்படையாகவே இருக்கிறது.

கனடாவில் தன் அளவுக்குக் கால்சட்டை வாங்குவதற்கான கடைகடையாக அலைய நேர்வதை நகைச்சுவையோடு குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

முடிவுகள்

ஆசிய மனம், வட அமெரிக்காவின் சட்டதிட்டங்களுக்கும், வாழ்வியலுக்கும் அன்றாடத் தேவைகளின் பொருட்டும் சந்திக்கும் சவால்களையும் அவற்றை மனவிரிவோடு சந்தித்துக் கடக்கும் இயல்பையும் தாயக வாழ்வோடு ஒப்பிட்டு புலம் பெயர்ந்த நாட்டின் வாழ்க்கையை அதன் சிரமங்களை ஊக்கத்தோடு எதிர்கொள்வதும் அ.முத்துலிங்கத்தின் கட்டுரைப் பகுதிகள் உணர்த்துகின்றன.

துணை நின்று நூல்கள்

1. தமிழில் புலம் பெயர் இலக்கியம், Dr.s. செல்வக்குமாரன், தினமணி – தமிழ்மணி, Published on 11.06.2017
2. வல்லினம் – ஜெயமோகன் சொற்பொழிவு – 22.12.2019)
<https://www.facebook.com/theivigan.panchalingam/videos/10164068684715604/>
3. அங்க இப்ப என்ன நேரம், அ.முத்துலிங்கம், தமிழினி பதிப்பகம், 2007

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

கருமுருகானந்தராஜன் கு. “ அ.முத்துலிங்கம் “அங்க இப்ப என்ன நேரம்” - புலம்பெயர் வாழ்வுச் சூழலும் எதிர்கொண்ட விதமும் ” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 19-25

Cite this Article in English

Karumuruganantharajan, G. “ A.Muthulingam “What time is it there now” - Diaspora life situation and the way it was faced” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 19-25

சுந்தரபாண்டியம்
Sundarapandiyam

அரவிந்த்குமார். ந, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல் தமிழ்க்கல்லூரி, பேரூர், கோவை-10.

Aravindkumar N, Research Scholar, Thavathiru Santhalinga Adigalar Arts & Science Tamil College, Perur, Coimbatore - 10.

DOI: 10.5281/zenodo.5905042

Abstract

From time immemorial many literatures have appeared in the Tamil language which is exalted as a theological language. Among those literatures, devotional literatures originated from the Pallava period. All religious texts are the key to cultivating human life. They symbolize the grace of the Lord, the glory of the place where the Lord resides, the natural environment there, and so on. To that end, the legend of Sundarapandiyam was sung by the poet Anathariyappar on the ancient Tamil city of Madurai. Sundarapandiyam, a myth that is unknown to many today, is based on the mythological tradition of being full of words and phrases. The study of Sundarapandiyam is aimed at understanding the history of Madurai and contributing to the regularization of human life.

திறவுச்சொற்கள்

சுந்தரபாண்டியம் - அனாதாரியப்பப்புவலவர் - மதுரைத்தலபுராணம் - சோமசுந்தரர் - மீனாட்சி - தொன்மம் - வாயற்பதி - திருவிருந்தான் - திருவிளையாடல் - துவாத சாந்தம் - சீவன்முத்திபுரம் - திருவாலவாய் - கூடல் - நான்மாடக்கூடல் - சுந்தரன் - சொக்கன் - பொற்றாமரை - வைகை - எழுகடல்.

தமிழிலக்கியப் பரப்பில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் தொன்ம இலக்கியங்களும் ஒன்றாகும். அத்தொன்ம இலக்கியங்கள் மிகப்பலவாகத் தோன்ற சமய அடியார்களே காரணமாக இருந்தனர். தொன்ம இலக்கியங்கள் தெய்வ நம்பிக்கையினையும், சமய நம்பிக்கையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சரியை, கிரியை என்ற இருவகை நெறிகளை வலியுறுத்தி ஆலய வழிபாடு, திருவிழாக்கள், விரதமுறைகள் ஆகியவற்றின் பயனைக் கூறுகின்றன. இம்மை வாழ்வில் ஒழுக்கவுணர்வுகளைத் தூண்டி, மறுமையின் பயனை நுகரச் செய்கின்ற தொன்ம இலக்கியங்களுள் மதுரைத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்ட சுந்தரபாண்டியம் எனும் தலபுராணம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தலபுராணம் மதுரை மாநகரில் சொக்கநாதர் நிகழ்த்திய பல திருவிளையாடல்கள், தலவிசேடம், தீர்த்தச்சிறப்பு, திருவிழாக்கள், இறைவனின் கருணைத்திறம், வீடுபேற்றுக்கு உண்டான நன்னெறிகள், மனித வாழ்வியலுக்குரிய அறங்கள் முதலியவற்றை எடுத்துரைக்கப்பதாக அமைகிறது.

தொன்மம்

சமய இலக்கிய வகையில் தொன்மம் என்பது பழங்கதையைத் தன் வடிவமாகக் கொண்டு வளர்ந்த இலக்கியக் கூறாகும். தொன்மம் என்ற சொல் 'புராணம்' எனும் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது. 'புராணம்' எனும் சொல் பழமை என்ற பொருளைக் காட்டிப் பின் பழங்கதை என ஆகுபெயராக அமைகிறது. கடவுள்களின் செயலும் திறனும் வெளிப்பட இப்புராணங்கள் வழியமைத்தவைகளாகத் திகழ்கின்றன.

தொன்ம இலக்கணம்

தொன்ம இலக்கியங்கள் இலக்கிய செறிவும் அணிநயமும் உடையன. இவை காப்பிய இலக்கியங்களின் அமைப்பைப் பெரிதும் அடியொற்றி அமைகின்றன. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு உறுதிப்பொருள்களும் ஒருங்கே அமைந்தவை பெருங்காப்பியம் என வழங்கப்படும். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று குறைவுபடுமாயின் அதனைக் காப்பியம் எனவும், புராணம் எனவும் வழங்குவர் எனப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. இதனை,

“ அறையும்இதில் சிலகுறைபாடு எனினும் குன்றாது
அறம்பொருள்இன் பம்வீட்டில் குறைபா டாகப்
பெறுவதுகாப் பியமாகும் புராணம் ஆகும்
பேசின்முதல் நூல்பொருளொடு அளவு தன்மை
செறிமிகுதி செய்வித்தோள் கருத்த னானும்
திகழும்இடு குறியானும் நூற்குப் பேராம்
உறுகலிவஞ் சிப்பாக்கை யறத்துக்கு ஆகா
உரைப்பதுஇனி வாழ்த்தினுக்குள் பாவும் ஆமே”
(சித.பாட்.சூ-43)

என்ற சிதம்பரப்பாட்டியல் சூத்திரத்தால் அறியமுடிகிறது. தொன்ம இலக்கியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கினையும் முழுமையாக விரித்துக்கூற இயலாது. அறத்தையும் வீட்டினுக்குரிய வழிவகையினையும் மட்டுமே பெரும்பாலான புராணங்கள் விரித்துப்பாடியுள்ளன. ஆதலினால், புராணங்கள் காப்பியமாகக் கருதப்படுகிறது.

அமைப்புமுறை

தொன்ம இலக்கியங்கள் செய்யுள், உரைநடை என்ற இரு அமைப்பினைக் கொண்டதாகவே அமைகின்றன. தொன்மங்களில் காணப்படும் வினா விடை அமைப்பும், உரையாடலும், புராண ஆசிரியரின் தனித்த கருத்தும் புராண அழகை மிகுவிக்கின்றன. செய்யுள் வடிவில் அமைந்த தொன்மங்கள் பல விருத்தப்பாக்களால் பாடப்பட்டுள்ளன.

தமிழில் தலபுராணங்கள்

சங்க இலக்கிய காலந்தொட்டே தொன்ம இலக்கியத்திற்கு உண்டான அடிப்படைக் கூறுகள் இருந்துள்ளன என்பதை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை முதலிய நூல்களில் அமைந்த தல சிறப்புச் செய்திகள் எடுத்துரைக்கின்றன. பக்தி இலக்கிய காலத்தில் சமணர்களின் மேலீட்டினால் மக்களின் வாழ்வியலில் ஏற்பட்ட போக்கினை மாற்றும் பொருட்டு, சைவ வைணவ அடியார்கள் தோன்றி நாடெங்குமுள்ள தலங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று, அவ்வூரின் மாண்பினையும், திருக்கோயிலின் சிறப்பையும் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் புகழினையும் பாடி, இறைவனை வணங்குவதால் பெறும் பயனையும் மனதில் கொள்ளும் வகையில் திருப்பாடல்களின் மூலமாகவும் பாசுரங்களின் வழியாகவும் எடுத்துரைத்தனர். அடியார்களின் இச்செயல்பாட்டினால் நாட்டில் சைவ, வைணவ எழுச்சியும் வழிபாடுகளும் அறச்செயல்களும் இறைவன் பற்றிய தலபுராணங்களும் தோன்றின.

புராணங்களை மாபுராணம், அதிபுராணம், உபபுராணம் என வடமொழியினர் பகுத்துக் கூறுகின்றனர். தமிழ்மரபையொட்டிய நோக்கில், சைவ புராணங்கள் அனைத்தும் சிவபெருமானிடம் இருந்து தோன்றியதெனக் கூறப்படுகிறது. அப்புராணங்களைச் சிவபெருமான் திருநந்திதேவருக்கு உபதேசிக்க, திருநந்திதேவர் சனக்குமார முனிவருக்கு உபதேசித்தார். பின், சனக்குமார முனிவர் வியாசருக்குப் புராணங்களை எடுத்துரைத்தார் எனப் புராண இலக்கிய மரபு கூறப்படுகிறது.

தமிழில் தோன்றிய புராணங்கள் அனைத்தும் ஆறுநிலைகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டே தோன்றியுள்ளது. அவை,

1. மகாபுராணங்கள்
2. இதிகாசங்கள்
3. சிவபுண்ணியம் சிவதருமம்
4. இறை அடியார்கள் வரலாறு
5. குலப்பெருமைகள்
6. தலத்தின் சிறப்பு

என்பனவாகும். இம்மரபினை அடியொற்றித் தலத்தின் சிறப்பினைப் பாடுவதாகத் தமிழில் தோன்றிய முதல் தலபுராணம் கோயில் புராணம் ஆகும். சைவ சமயத்தைப் பொருத்தமட்டில் கோயில் என்றாலே அது தில்லையைக் குறிக்கும். இக்கோயில் புராணமும் தில்லை சிற்றம்பலமுடையார் மேல் உமாபதிசிவாச்சாரியாரால் பாடப்பட்டதாகும். கோயில் புராணத்தையடுத்து தமிழில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தல புராணங்கள் தோன்றியுள்ளன.

மதுரைத்தல புராணங்கள்

பழம்பெருமைமிக்க மதுரைத் திருத்தலத்தில் உள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளின் அருளாடல்களை எடுத்துரைக்கும் தொன்ம இலக்கியங்கள் மதுரைக்கு உண்டான தலபுராணங்களாக அமைகின்றன. அவ்வாறு மதுரைத்தலத்தின் மீது எழுந்த தல புராணங்கள் நான்காகும். அவை,

1. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்
2. சுந்தரபாண்டியம்
3. பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடற்புராணம்
4. கடம்பவனப்புராணம்

என்பனவாகும்.

சுந்தரபாண்டியம்

மதுரைத் திருத்தலத்திற்கு அமைந்த தலபுராண நூல்களுள் சுந்தரபாண்டியமும் ஒன்றாகும். இந்நூல் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் பாண்டிய மரபினரையும் தொடர்பு படுத்திக் கூறுவதால் சுந்தரபாண்டியம் எனும் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. இப்புராணம் வடமொழியில் உள்ள ஸ்கந்த புராணத்தின் சங்கர சங்கீதையில் அமைந்த புராண நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மதுரைத் திருத்தலத்து இறைவன் இறைவியின் திருவிளையாடல் சிறப்பினை எடுத்தோதும் நூலாகச் சுந்தரபாண்டியம் திகழ்கிறது.

நூல் வரலாறு

சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகளைப் பாடுகின்ற சுந்தர பாண்டியம் எனும் இப்புராணம் சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தாரால் 1955-ஆம் ஆண்டு மூலப்பிரதியாகப் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது. இப்புராணத் திற்கான மூலம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரிடமிருந்து ஓலைப்பிரதியாகப் பெறப்பட்டு அச்சிடப்பட்டது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாருக்குச் சுந்தரபாண்டியத்தின் ஓலைப் பிரதியைக் கொடுத்தவர் திரு.ரா.ராகவையங்கார் அவர்கள் என்றும், இவர் சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தார் சுந்தரபாண்டியத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் முன்னே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட செந்தமிழ் எனும் இதழில் 1907-ஆம் ஆண்டு சுந்தரபாண்டியம் பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சியுரையொன்றை எழுதினார் என்றும் திரு.மு.அருணாசலம் தம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓலையாகிய மூலப்பிரதி பலவிடங்களில் சிதைவுற்றிருந்ததால் சில பாடல்கள் முற்றுப்பெறாது இருந்தன. இதனடிப்படையில் நூலும் முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இச்செய்தியைச் சுந்தரபாண்டியத்தை முதன்முதலில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட திரு.தி.சந்திரசேகரன் அவர்கள் இந்நூலின் முகவுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூலாசிரியர்

இப்புராணத்தைப் படைத்தளித்தவர் அனதாரியப்பப் புலவர் ஆவார். இப்புலவர் தொண்டை மண்டலத்துச் செங்காட்டுப் பகுதிக்கு அண்மையில் உள்ள வாயற்பதி எனும் வயலூரில் வேளாளர் மரபில் தோன்றியவராவார். அனதாரியப்பர் திருச்சிராப் பள்ளிக்கு அருகிலுள்ள கல்லூர் மன்றை என்ற ஊர் தலைவனாயிருந்த திருவிருந்தான் என்ற வள்ளலுடைய ஆதரவைப் பெற்று வாழ்ந்துள்ளார். இவருடைய காலம் 16-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி எனக் கூறப்படுகிறது. திருவிருந்தானின் அவைக்களப் புலவராய் அனதாரியப்பர் இருந்த காலத்தில், வடமொழியிலுள்ள சுந்தர பாண்டியத்தைத் தமிழில் பாடுமாறு அவ்வள்ளல் கேட்க இப்புராணத்தைப் பாடினார் எனும் செய்தி இப்புராணத்தில் இடம்பெறுகிறது. இதனை,

“அன்னவ னரசர் சூழங் கச்சி வீரப்ப னென்று
மன்னவ னருள்சேர் மன்றைச் செவ்வந்தி துணைவன் வாய்மைத்
தென்னவன் றிருவி ருந்தான் சவுந்தரன் றேவ பாடைத்
துன்னிருங் கதைதென் னூலாற் சொல்லெனச் சொல்ல லுற்றேன்”
(சுந்.பா.நகர.சரு.பா-47)

என்ற பாடலானது எடுத்துரைக்கிறது.

நூலமைப்பு

சோமசுந்தரரின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகளை எடுத்துரைக்கும் இப்புராணம் கற்பகவிநாயகர் மேல் பாடப்பட்ட காப்புப் பாடலுடன் தொடங்குகிறது. பாயிரப் பகுதியில் சோமசுந்தரக்கடவுள், அங்கயற்கண்ணம்மை, சித்திவிநாயகர், முருகப் பெருமான், நால்வர் பெருமக்கள் மீது கடவுள் வணக்கப்பாடல் அமைந்துள்ளது. சுந்தரபாண்டியம் முழுமையும் கிடைக்காத போதிலும், கிடைக்கப்பெற்ற பகுதிகளின் அடிப்படையில் உற்பத்தி காண்டம், திக்குவிசய காண்டம், உக்கிர காண்டம், லீலா காண்டம் எனும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்காண்டங்களின் அடிப்படையில் 54 சருக்கங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை வருமாறு,

உற்பத்தி காண்டம்

1.வையைச்சருக்கம், 2.பாண்டிநாட்டுச்சருக்கம், 3.நகர்ச்சருக்கம், 4.தலவிசிட்டச் சருக்கம், 5.பொற்றாமரைச்சருக்கம், 6.சொக்கலிங்கச்சருக்கம், 7.திருவிமானச்சருக்கம், 8.குலசேகரச்சருக்கம், 9.தூதுச்சருக்கம், 10.திரிசிராமலைச்சருக்கம், 11.விசுவாவசுச் சருக்கம், 12.கடிமணச்சருக்கம், 13.விமானச்சருக்கம், 14.ஓரைச்சருக்கம், 15.நகர்புகு சருக்கம், 16.உபதேசச்சருக்கம், 17.மாதவச்சருக்கம், 18.திருவவதாரச்சருக்கம், 19.வித்தயாபதிச் சருக்கம், 20.நாரதச்சருக்கம்.

திக்குவிசய காண்டம்

1.மந்திரச்சருக்கம், 2.முடிசூட்டுச்சருக்கம், 3.குமாரச்சருக்கம், 4.தாருகன்வதைச் சருக்கம், 5.வனவேட்டைச்சருக்கம், 6.கலிங்கச்சருக்கம், 7.விசையச்சருக்கம், 8.இந்திரச் சருக்கம், 9.தேவிச்சருக்கம், 10.சையமணிச்சருக்கம், 11.வருணச்சருக்கம், 12. குபேரச் சருக்கம், 13.காட்சிச்சருக்கம், 14.நகரணிச்சருக்கம், 15.திருக்கலியாணச் சருக்கம்.

உக்கிர காண்டம்

1.தாண்டவச்சருக்கம், 2.குண்டோதரச்சருக்கம், 3.எழுகடற்சருக்கம், 4.உக்கிரன வதாரச்சருக்கம், 5.அறம்படுச்சருக்கம், 6.வேல்விடுத்தசருக்கம், 7.வளைவிடுத்த சருக்கம், 8.மேகம்தளைவிடுத்த சருக்கம், 9.சோமவாரச்சருக்கம், 10.கயல்பொறித்த சருக்கம், 11.கண்ணுவாதியருபதேசச்சருக்கம், 12.வீரபாண்டியச்சருக்கம், 13.நான் மாடக்கூடல் சருக்கம், 14.சித்திச்சருக்கம், 15.கல்லானைச்சருக்கம்

லீலா காண்டம்

1.அட்டாலைச்சருக்கம், 2.கவுரிச்சருக்கம், 3.மாறியாடுஞ்சருக்கம், 4.சிவராத்திரி சருக்கம்.

இந்நான்கு காண்டங்களின் முறையே கிடைத்துள்ள மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 2017 ஆகும். இப்புராணம் முழுமையும் முற்றுப்பெறவில்லை என்பதை இப்புராணத்தின் நகர்ச் சருக்கத்தில் அமைந்த,

“ திருவிளை யாடலெட் டெட்டுஞ் செவ்விசேர்
மருவிளை யாடக வனசப் பொய்கையுங்
கருவிளை யாடலங் கண்ணி நன்மணத்
துருவிளை யார்வமு மிதற்கலா துண்டே”

(மேலது.பா-6)

என்ற பாடலின் அகச்சான்றைக் கொண்டு உணரமுடிகிறது. திருவாலவாயுடையாரின் திருவிளையாடற்புராணத்தைப் போன்று அனதாரியப்பப் புலவரும் தாம் இயற்றிய சுந்தரபாண்டியத்தை எட்டெட்டாகப் பகுத்துப்பாடியதாகக் கூறியுள்ளார். ஆனால் தற்போது சுந்தரபாண்டியத்தில் 54 சருக்கங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. காப்பிய இலக்கணத்திற்குண்டான சொற்சுவை, பொருட்சுவை நிறைந்ததாக விளங்கும் இப்புராணத்தின் அச்சுப்பிரதி பிழைகள் மலிந்ததாகக் காணப்படுகிறது. சான்றாக, இப்புராணத்தின் தொடக்கத்தில் அமையவேண்டிய பாயிரப்பகுதியின் கடவுள் வணக்கம், அவையடக்கம், நூல்வரலாறு முதலியன உற்பத்தி காண்டத்தில் உள்ள வையைச் சருக்கத்தில் அமைந்துள்ளன. நூலின் காப்புப் பாடலோடு சேர்த்து நூற்பெயர், ஆக்கியோன் பெயர், நூல் அரங்கேற்றம் முதலிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தலச்சிறப்பு

மதுரைத் திருத்தலமானது ஆன்மாக்களின் பிறப்பெனும் பேதைமையை நீக்கியருளும் பிறவாநெறித்தலமாக விளங்குகிறதெனச் சுந்தரபாண்டியம் எடுத்துரைக்கிறது. மூலலிங்கமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் உறைகின்ற திருவாலவாய்த் திருத்தலம் காசி, தென்கயிலை, திருக்காளத்தி முதலிய தலங்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த மேன்மைகொண்டதாய் கேட்க முத்தி தரும் தலமாக விளங்குகிறதென இப்புராணம் எடுத்துரைக்கிறது. இத்திருத்தலத்திற்குத் துவாத சாந்தம், சிவலோகம், சீவன்முத்தபுரம், மதுரை, திருவாலவாய், கன்னிநாடு, நான்மாடக்கூடல், சிவபுரி, கூடல் எனப் பல்வேறு பெயர்கள் இப்புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ சிவதலந் தோன்று முன்னே

சேர்ந்தது துவாத சாந்தம்

புவியினிற் சிவலோ கப்பேர்

புனைந்தது விளையா டற்கே

நவமரு வியதென் பானே

வுணர்வது நான்காம் பாதந்

தவறிலா தளிக்குஞ் சீவன்

முத்தமாந் தலமி தாமே”

(தல.விசி.சரு.பா-4)

“ எண்ணருந் தானம் பூசை

தவம்புனல் யாக மாதி

நண்ணுமோர் நாள்வ சிக்கில்

யோகஞா னத்தோ டெய்து

மண்ணலம் பதிக டம்ப

மாலவாய் மதுரை கன்னி

பண்ணுநான் மாடக் கூடற்

சிவபுரி பலபேர் சாரும்”

(மேலது.பா-9)

என்ற பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இத்தலவிசேட செய்திகள் அனைத்தும் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலும், பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடற் புராணத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இறைவன்

உயிர்களின் மனதை இடமாகக் கொண்டு கூத்தியற்றும் சொக்கநாதர் மேலான பேரின்பமயமானவன். இவ்விறைவனின் திருவருள் கருணையினால் உயிர்கள் போகத்தை நுகர்கின்றன. ஆன்மாக்களை ஈடேற்றும் பொருட்டு சொக்கநாதர் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்கள் பலவாகும். அவற்றை முறைப்படுத்திப் பாடுகின்ற சுந்தரபாண்டியத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற

சருக்கங்களின் அடிப்படையில் இறைவன் சுந்தரபாண்டியராய், ஆலமர்ச்செல்வராய், வாணிகராய், சித்தராய், வேடராய் புனைந்த வேடங்கள் குறித்து எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புராணத்தில் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குச் சொக்கநாயகன், சுந்தரபாண்டியன், மதுரைநாயகன், மூலலிங்கம், கருப்பூரச்சொக்கன், கதம்பகானகத்திற் சொக்கன், அருட்கலியாணச் சொக்கன், அபிடேகச்சொக்கன், ஆலச்சொக்கன், புழுகனையச்சொக்கன், பழியஞ்சி, சுந்தர விமலன், மதுரைநாதன், சடிலச்சொக்கன், கூடனாயகன், அட்டாலைச்சொக்கன், அட்டாலை வீரன், சூக்கும சுந்தரன், ஆலவாய் சுந்தரன் எனும் பலப்பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

இறைவி

இப்புராணத்தில் அங்கயற்கண்ணம்மையின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் மிக விரிவாக எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன. இறைவியின் திருவவதாரம், திருக்கலியாணம் ஆகிய திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் திருவாலவாயுடையார் புராணத்திலும் பரஞ்சோதிமுனிவர் புராணத்திலும் இரு திருவிளையாடல்களுக்கு உள்ளேயே இடம்பெற்றுள்ளன. அனதாரியப்ப புலவர் இவ்விரு திருவிளையாடல்களையும் பல சருக்கங்களாகப் பகுத்துப் பாடியுள்ளார். இறைவியின் திருவவதாரத்திலிருந்து திருக்கலியாணம் வரை 18 சருக்கங்களை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். இறைவி மலையத்துவசனுக்கும் காஞ்சனமாலைக்கும் வேள்வியில் தோன்றுதல், காஞ்சனமாலை முற்பிறவியில் வித்தியாபதியாகத் தோன்றி தவமியற்றியது, மலையத்துவசன் தடாதகைக்கு முடிசூட்டியது, கண்ணுவமுனி தோன்றி உமாதேவியின் வரலாற்றைக் கூறியது, குமரக்கடவுள் தோன்றித் தாருகனை வதைத்தது, தடாதகை வனவேட்டை தொடங்கிக் கலிங்கன், தேவர்கோன், இயமன், வருணன், குபேரன் ஆகியோரை வென்றது, சிவபெருமானைக் கயிலையில் கண்டது, இறைவி நகர் திரும்புதல், இறைவன் சுந்தரபாண்டியராக வந்து மணம்புரிந்து கொண்டதெனச் சருக்கங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இப்புராணத்தில் இறைவிக்கு அங்கயற்கண்ணி, தடாதகை, மும்முலையாள் எனும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

தீர்த்தம்

இறைவனை வணங்கும் வழிபாட்டுநெறியில் தூய்மை என்பது அடிப்படையான ஒன்றாகும். தூய்மையானது உள்ளத்திற்கு மட்டுமின்றி ஊன் உடம்பிற்கு உண்டானதாக அமைகிறது. இதில் அகந்தூய்மை என்பது உள்ளத்து எழும் தீய எண்ணங்களை ஒடுக்கி, ஒருமித்த மனத்துடன் மெய்யினைப் பேசி மெய்ப்பொருளைக் காண விளைவதாகும். அகந்தூய்மை மெய்யினால் தோன்றுவது போன்று உடம்பிற்கு உண்டான புறந்தூய்மை நீரினால் அமைகின்றது. இவ்விரு, தூய்மைகளையும் ஒருங்கே பெற இறைவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களில் தீர்த்தமாடுதல் என்பது முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

மதுரைத் திருத்தலத்தில் அமைந்த தீர்த்தங்கள் மூன்று எனச் சுந்தரபாண்டியம் உரைக்கிறது. அவை, பொற்றாமரை வாவி, வைகை, எழுகடல் என்பனவாகும். இம்மூன்று தீர்த்தங்களும் சொக்கநாதரின் திருவிளையாடல் சிறப்போடு தொடர்புடையதாக இப்புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பொற்றாமரை வாவி, நந்தியம்பெருமானின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி

சொக்கநாதரால் கடம்பவனத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இப்பொற்றாமரை வாவிக்குச் சுந்தரபாண்டியத்தில் ஞானதீர்த்தம், முத்திப்புனல், சிவகங்கை, சிவதீர்த்தம் எனப் பலப்பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இதனை,

“ ஞானத்தின் ஞான நீரணி முத்தியி

லானமுத் திப்புனல் சடைநீ ராட்டலி

னூனமில் சிவகங்கை யுத்த மத்தின

மேனிறை யுத்தமொத் தம்மம் மெய்ப்புனல்”

(பொற்.சரு.பா-5)

எனும் பாடலானது உரைக்கிறது. இத்தீர்த்தம் தன்னுள் மூழ்குவாருக்கு முத்தியை அளிக்கும் என இப்புராணம் கூறுகிறது. தேவர்கோனாகிய இந்திரன் தானுற்ற பிரமகத்தி பழியைப் பொற்றாமரை வாவிடில் நீராடிப் போக்கிக் கொண்டான் எனவும், சொக்கநாதரின் கருவறை மேலுள்ள விமானத்தை அமைத்தான் எனவும் இப்புராணம் எடுத்துரைக்கிறது. இந்திரனின் வாகனமான வெள்ளானையும் தான் பெற்ற சாபத்தைப் பொற்றாமரை வாவிடில் நீராடிப் போக்கிக் கொண்டதெனச் சுந்தரபாண்டியம் எடுத்தியம்புகிறது. வெள்ளானை வழிபட்ட செய்தி பிற திருவிளையாடல்களில் கூறப்படுவதைப் போன்று தனியே புராணமாகவோ, படலமாகவோ சுந்தர பாண்டியத்தில் எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. திருவிமானச் சருக்கத்தில் இந்திரன் வழிபட்டு பேறுபெற்ற வரலாற்றில் சில பாடல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

குண்டோதரனின் தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்காகச் சொக்கநாதர் தம் சடிலத்தில் பொருந்திய சிவகங்கையை மதுரைநகரின் புறத்தே ஓடச்செய்தார். இத்தீர்த்தம் வைகை என வழங்கப்படுகிறது. இவ்வைகையாறு தோன்றிய வரலாற்றைச் சுந்தரபாண்டியம் குண்டோதரச் சருக்கத்தில் எடுத்துரைக்கிறது. இதனை,

“ பரந்த வெண்முகில் முழையிடைப் படுவபோற் பலவாய்ப்

புரிந்த வெண்ணில சமையமெம் பிரான்பதம் புகல்போல்

விரைந்த வையைநீ ரொருதுளி புறம்படா விரிவாய்க்

கரந்த தந்தியக் கடற்படு நதியெனக் காட்ட”

(குண்.சரு.பா-22)

என்ற பாடலானது விளக்குகிறது. திருவாலவாயுடையாரின் புராணத்திலும் பரஞ்சோதிமுனிவரின் புராணத்திலும் குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட வரலாறும், வைகை அழைத்த வரலாறும் தனித்தனியாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. ஆனால், இப்புராணத்தில் இவ்விரு திருவிளையாடலும் ஒரே சருக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

காஞ்சனமாலையின் தீர்த்தயாத்திரை குறித்த தடாதகைப்பிராட்டி சுந்தரபாண்டி யரிடம் கூற, இறைவன் உலகில் சிறந்த ஏழு சமுத்திரங்களையும் ஒருங்கே அழைத்து மதுரைநகரில் தீர்த்தமாக ஓடச்செய்தார். இத்திருவிளையாடலை,

“ மாறன் நேவி யாடற்கெழு வாரியுஞ்

சேறி யாதி திருவரு ளென்னவே

யீறிப் பூத மிசைக்க வெழுகடல்

கூற ருந்தமிழ்க் கூடலைச் சூழ்ந்தவே”

(எழு.சரு.பா-18)

எனும் பாடலின் மூலம் அறியமுடிகிறது. காஞ்சனமாலை எழுகடல் தீர்த்தத்தில் நீராட மனம்கவன்ற போது இந்திரன் உலகத்திலிருந்த மலையத்துவசனைச் சொக்கநாதர் அழைத்து காஞ்சனமாலையின் மனக்குறையைப் போக்கினார். தீர்த்தத்தில் நீராடி மகிழ்ந்த காஞ்சனமாலையையும் மலையத்துவசனையும் தேவருலகில் சொக்கநாதர் சேர்ப்பித்தார். இதனை,

“ வாய்ந்த தேவி மலயத் துவசனும்

வேந்த னோடு முவர்க்கடல் மெய்ப்படிந்

தாய்ந்த சுந்தரன் றாளருச் சித்தருட்

சேர்ந்து தேவியொடு மெய்திச் சென்றான்”

(வையை.சரு.பா-6)

என்ற பாடலானது எடுத்துரைக்கிறது. எழுகடல் அழைத்ததும், மலையத்துவசனை அழைத்ததுமாகிய இரு திருவிளையாடல்கள், சுந்தரபாண்டியத்தில் எழுகடல் சருக்கம் ஒன்றிலேயே அமைத்துப் பாடியுள்ளார் அனதாரியப்ப புலவர். பிற திருவிளையாடற் புராணங்களில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் தனித்தனியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழுணர்வு

அனதாரியப்ப புலவர் பாடிய சுந்தரபாண்டியம் வடமொழியின் தழுவலாகும். வடமொழியின் தழுவலாக இருப்பினும் இப்புராணத்தில் தமிழ்மொழிக்கென தனித்த சிறப்பிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்புராணத்தில் இறைவனின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகளை விளக்குகின்ற பலவிடங்களில் தமிழ் எனும் சொல்லாடல் கையாளப் பட்டுள்ளது. சான்றாக, அருந்தமிழ், வான்தமிழ், செந்தமிழ், தமிழ்ச்சுவை, மன்றலணி செந்தமிழ், தமிழ்சேர் தென்றல், முத்தமிழ், தென்தமிழ், வளத்தமிழ், அருந்தமிழ்க்கூடல் என்பனவற்றைக் காணலாம். இப்புராணம் முழுமையாகக் கிடைக்கப்படாததால் தமிழ்ச்சங்கம், சங்கச்சான்றோர், சமய அருளாளர்களான திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் முதலியோர் குறித்த திருவிளையாடல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவையனைத்தும் முழுமையாகக் கிடைத்திருந்தால் அனதாரியப்ப புலவர் கையாண்ட சொல்லாடல்கள், இலக்கிய நயங்கள், யாப்பு நலங்கள் ஆகியன தெளிவாக அறிதற்கு ஏதுவாக அமைந்திருக்கும். தற்போதுள்ள சருக்கங்களின் செய்யுள் அமைப்பைக் கொண்டு காணுகையில் அனதாரியப்பபுலவர் சிறந்த தமிழ்ப்புலமை கொண்டவர் என்பது புலப்படுகிறது.

ஒப்பீடு

சுந்தரபாண்டியத்தில் தற்போது கிடைக்கப்பட்ட 54 சருக்கங்களைத் திருவால வாயுடையாரின் திருவிளையாடற் புராணத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காணுகையில், 22 திருவிளையாடல்கள் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை வருமாறு,

1. இந்திரன் பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்
2. வெள்ளாணைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்

3. தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல்
4. மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்
5. பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்
6. பூதமுண்ட திருவிளையாடல்
7. ஆறழைத்த திருவிளையாடல்
8. கடலழைத்த திருவிளையாடல்
9. மலையத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்
10. உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்
11. வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல்
12. நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்
13. சித்தரான திருவிளையாடல்
14. கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்
15. கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவிளையாடல் (21வது திருவிளையாடல்)
16. மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல் (25வது திருவிளையாடல்)
17. ஆனையெய்த திருவிளையாடல் (26வது திருவிளையாடல்)
18. விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல் (31வது திருவிளையாடல்)
19. மாறியாடின திருவிளையாடல் (32வது திருவிளையாடல்)
20. இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்
(44வது திருவிளையாடல்)
21. மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல்
(61வது திருவிளையாடல்)
22. வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல் (64வது திருவிளையாடல்)

சுந்தரபாண்டியத்தைப் பரஞ்சோதிமுனிவரின் திருவிளையாடற் புராணத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காணுகையில் 24 திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை,

1. இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம்
2. வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்த படலம்
3. திருநகரங்கண்ட படலம்
4. தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலம்
5. திருமணப் படலம்
6. வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய படலம்
7. குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம்
8. அன்னக்குழியும் வைகையும் அழைத்த படலம்
9. எழுகடலழைத்த படலம்
10. மலையத்துவசனையழைத்த படலம்

11. உக்கிரபாண்டியர் திருவவதாரப் படலம்
12. உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல் வளை செண்டு கொடுத்த படலம்
13. கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம்
14. இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலம்
15. மேருவைச் செண்டாலடித்த படலம்
16. வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்த படலம்
17. மாணிக்கம் விற்ற படலம்
18. வருணன்விட்ட கடலை வற்றச்செய்த படலம்
19. நான்மாடக்கூடலான படலம்
20. எல்லாம்வல்ல சித்தர் திருவிளையாடற் படலம்
21. கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்
22. யானையெய்த படலம்
23. விருத்தகுமார பாலரான படலம்
24. மாறியாடின படலம்

இப்புராணத்தில் அமைந்த பாண்டிநாட்டுச்சருக்கம், திருவவதாரச்சருக்கம், திருக்கலியாணச்சருக்கம், மேகம்தளைவிடுத்த சருக்கம், சோமவாரச் சருக்கம், வீரபாண்டியச் சருக்கம், நான்மாடக்கூடல் சருக்கம், அட்டாலைச்சருக்கம், சிவராத்திரிச்சருக்கம் என்பனவற்றில் படிப்பதற்கு ஏதுவாக இல்லாமல் பல செய்யுள்களும் வரிகளும் சொற்களும் இல்லாதிருக்கின்றன.

அரியநூல்

மதுரைத் திருத்தலத்திற்கு உண்டான தல புராண நூலாகிய சுந்தரபாண்டியம் பெருவழக்கில் அறியப்படாத அரியதொரு நூலாக இருக்கிறது. சமய இலக்கியங்களில் தோய்ந்த அறிஞர்களேயன்றி பிறர் அறிதற்கெட்டா நூலாகச் சுந்தரபாண்டியம் தற்காலத்து இருக்கிறது. இந்நூல் முழுமையும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இதற்கென இன்றளவும் உரைகள் ஏதும் தோன்றவில்லை. இப்புராணத்தை அண்ணா கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தார் ஒருமுறை பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளனர். இந்நூல் அண்ணா கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தில் இன்றும் கிடைக்கிறது. கோவை மாவட்டத்திலுள்ள தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல் தமிழ்க்கல்லூரியிலும் கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட நூலின் ஒரு பிரதி இன்றும் காணக் கிடைக்கிறது. உ.வே.சாமிநாதையர் தமிழுலக்கு அளித்த கொடை போல சென்னை உ.வே.சாமிநாதையர் நூலகத்தாரும் இப்புராணத்தை மின்நூல் வடிவில் மதம்-உ.வே.சா நூலக நூல்கள் எனும் இணைய தளத்தில் பதிவேற்றி நூலின் காலப்பேற்றிற்குத் துணைசெய்துள்ளனர். இவையன்றி, மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலய வெளியீட்டின் மூலம் மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் வரலாறு எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலிலும் சுந்தரபாண்டியம் குறித்த சில குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும் செந்தமிழ் எனும் இதழில் 1906-ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் தொகுதி-

4ல் ரா.இராகவையங்கார் 'செவ்வைச்சூடுவாரும் அந்தாரியும்' எனும் தலைப்பில் கட்டுரையொன்றை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரை சுந்தரபாண்டியத்தையும் அதன் ஆசிரியர் பற்றிய வரலாற்றையும் அறிவதற்கு ஏதுவாகவுள்ளது. உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள் கையெழுத்துப்பிரதிகளைக் கொண்டு குறிப்புரையுடன் எழுதிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தின் முகவுரையிலும் சுந்தர பாண்டியம் குறித்த நூற்குறிப்பு காணப்படுகிறது. மு.அருணாசலம் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் (16-ஆம் நூற்றாண்டு பாகம்-1, பக்க எண்- 212 - 224) சுந்தரபாண்டியம் குறித்த வரலாறு இடம்பெற்றுள்ளது.

நிறைவுரை

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற முறையில் சிறந்த தலங்களுள் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று மட்டுமே சிறப்புடையதாக இருக்கும். மதுரைத் திருத்தலம் மட்டுமே இம்மூன்றும் ஒருங்கே சிறந்த தலமாகத் திகழ்கிறது. மதுரைத் திருத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்ட தலபுராணங்கள் நான்காகும். அவற்றுள் அனதாரியப்ப்புலவரால் பாடப்பட்ட சுந்தரபாண்டியம் காலத்தாற் பெருவழக்கில் அரியப்படாத நூலாகும். சுந்தரபாண்டியம் எனும் இப்புராணம் முழுதும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. தற்போது 54 சருக்கங்கள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தாரால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டுள்ள இப்புராணம் மிக அரியநூலாக இருக்கிறது. உரையின்றியும் சில பகுதிகள் சிதைவுற்றும் காணப்படுகின்ற சுந்தரபாண்டியம் பிழைகள் மலிந்த பதிப்பாகவே கிடைக்கப்பெறுகிறதென தம்முடைய வருத்தத்தை மு.அருணாசலம் அவர்கள் இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவுசெய்துள்ளார். இறைவனின் திருவருட்சிறப்பைக் கூறுகின்ற இப்புராணம் சமய நூலாக மட்டுமின்றி மனித வாழ்வியலுக்கும் சமூகத்திற்கும் உண்டான பற்பல நல்லறங்களை எடுத்தியம்பும் அறநூலாகவும் வரலாற்றைத் திறம்படப் பேசும் வரலாற்று நூலாகவும் அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகில் பலரும் அறிந்து பயிலக்கூடிய வகையில் பயன்பாட்டிற்குச் சுந்தரபாண்டியம் வரவேண்டும் எனும் சிந்தனையே என்பது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் முடிவாகும்.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

அரவிந்த்குமார். ந “ சுந்தரபாண்டியம்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்,

தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 26-39

Cite this Article in English

Aravindkumar N. “ Sundarapandiyam” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 26-38

சோழர் கால யாப்பியல்

Prosodies in Cholas period

முனைவர் ம.சிவபாலன், உதவிப் பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்- 641006

Dr Sivabalan M, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of Arts and Science, Coimbatore – 641006

DOI: 10.5281/zenodo.5905050

Abstract

The grammatical types are classified as five, the grammar may not have been formally compiled as five before the Chola period. Veerachozhiya, who appeared in the 11th century AD, was the first to form the structure of the Ainthilakkanam. This article examines the Veerachozhiya, the first ainthiakkana book written at the same time, and examines whether there has been any change in the traditional elements of the Yaparungalam and the Yaparungalak Karikai, which were previously written for Prosodies.

இலக்கண வகைகள் ஐந்து என்ற பாகுபாட்டின்படி அமையப் பெற்றிருப்பினும், சோழர் காலத்திற்கு முன்னர் முறையாக ஐந்து என்று இலக்கணம் தொகுத்து வழங்கப் பெறவில்லை எனலாம். கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வீரசோழியமே முதன் முதலில் ஐந்திலக்கணம் என்ற கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது. ஒரே கால கட்டத்தில் இயற்றப்பட்ட முதல் ஐந்திலக்கண நூலான வீரசோழியமும், இதனை ஒத்து முன்னர் யாப்புக்கென்று எழுதப்பெற்ற யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆகிய மூன்று நூல்களில் கூறப்படும் யாப்பியல் கூறுகளில் எந்தவிதமான மரபும் மாற்றமும் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords : Cholas Prosodies, Yappalangarigai, Veerasozhiyam, Yapparungalam, Prosodies Comparison

சோழர் காலம்

சோழர்களின் காலத்தை வரையறை செய்யும் போது இருவேறு காலகட்டங்கள் கிடைக்கப் பெறுகிறது. 1. முற்காலச் சோழர்கள், 2. பிற்காலச் சோழர்கள் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் வகைப்படுத்துவதைக் காணலாம். அவ்வகையில் இம்மூன்று நூல்களும் பிற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் தோன்றியவை என்பதை நூல் வழியாகவும் வரலாற்று ஆசிரியர் பார்வையிலும் அறியமுடிகிறது.

யாப்பு நூல்கள்

சோழர் காலத்தில் சில இலக்கண நூல்கள் தோன்றியிருப்பினும் அவற்றில் யாப்பிலக்கணம் பற்றிக் கூறும் நூல்கள் மூன்று ஆகும். அவை, 1.வீரசோழியம், 2.யாப்பருங்கலம், 3. யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகியவைகளாகும்.

வீரசோழியம்

ஐந்தமிழ் இலக்கணங்களான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என இவ்வைந்ததிகாரங்களையும் விரித்துக் கூறும் முதல் நூல் வீரசோழியமாகும். நூற்பாக்களில் காணப்படும் சொற்கலப்பு, மொழிநடை, அமைப்புமுறை போன்றவற்றை நோக்கும்போது வீரசோழியம் தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழிப் புலமையால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

யாப்பருங்கலம்

'கலம்' என்பதற்கு அணிகலம் என்ற பொருளும், மரக்கலம், தோணி, கப்பல் போன்ற பொருளும் உள்ளன. யாப்பாகிய செய்யுளுக்கு அணிகலம் போன்று அமைவது யாப்பருங்கலம் ஆகும். மேலும், யாப்பாகிய கடலைக் கடக்க அமைந்த அரிய மரக்கலம் யாப்பருங்கலம் என்ற பொருளும் உண்டு. இந்நூல் யாப்புக்கு முதல் பெரிய நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. மூன்று பெரும் பிரிவினை உடையது. அவை, 1. உறுப்பியல், 2. செய்யுளியல், 3. ஒழிபியல் என்பனவாகும். உறுப்பியலில் கீழ்க்கண்டவற்றைக் காணலாம். அவை, எழுத்து, அசை, சீர், தளை, தொடை, அடி ஆகியவையாகும்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

காரிகை என்ற சொல்லுக்கு அழகு, அழகான பெண், கட்டளைக் கலித்துறை என்று பல பொருள்கள் உள்ளன. யாப்பாகிய பெண்ணிற்கு அரிய ஆபரணம் போன்ற நூல் என்பது இந்நூற்பெயரின் பொருளாகும். இந்நூல் 'மகடூஉ முன்னிலை' என்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது. அதாவது பெண்ணை விளித்துப் பாடுவது என்று பொருள். இவ்வாறாக யாப்புக்கு அழகு சேர்ப்பதே யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆகும். இந்நூல் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்துள்ளது. மேலும் இந்நூல் மூன்று பெரும்பிரிவுகளை கொண்டது. அவை, 1. உறுப்பியல், 2. செய்யுளியல், 3. ஒழிபியல் என்பனவாகும்.

வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூல் யாப்பியல் உறுப்புகளை ஐந்தெனக் கூறுகின்றது. அவை, 1.அசை, 2.சீர், 3.அடி, 4.எழுத்துகள், 5.பா வகையும் பாவினமும் ஆகியவையாகும். யாப்பருங்கலம் என்னும் நூலானது, யாப்பியலுக்கான உறுப்புகள் ஏழு என உணர்த்துகின்றது. அவை, 1.எழுத்து, 2.அசை, 3. சீர், 4. தளை, 5.அடி, 6. தொடை, 7. பாவும் அதன் இனமும் என்பனவாகும். இதனை,

“எழுத்தசை சீர்தளை அடிதொடை தூக்கொடு

இழுக்கா நடைய தியாப்பெனப் படுமே”

(கலம். நூ.1)

என்ற நூற்பா மூலம் உணர முடிகின்றது. ஆனால் யாப்பருங்கலக் காரிகை இதுபோன்ற நூற்பாவினைக் கூறவில்லை. வேறொரு நூற்பாவினைத் தருகின்றது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் இலக்கண நூலானது யாப்பியல் உறுப்புகள் சிலவற்றை எடுத்து ஒம்புகின்றது. அவை, 1. எழுத்து, 2. அசை, 3. சீர், 4. தளை, 5. அடி, 6. தொடை, 7. பாவும் அதன் இனமும் போன்றவைகளாகும்.

எழுத்து

எழுத்து பற்றிய உறுப்பினைப் பற்றிப் பல இலக்கண நூல்கள் பல விளக்கங்களைத் தந்துள்ளமையை நாம் அறிவோம். ஆனால், வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூல் எழுத்தினைப் பற்றிக் கூறும்போது மோனை எழுத்துக்கள் என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். (வீர. நூ.1,8) என்ற நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம். இந்நூற்பா மயங்கி வரும் மோனை எழுத்துகளைப் பற்றி விளக்குகின்றது. அவை,

- அ, ஆ என்னும் இரண்டு உயிரும், ஓ எனும் இறுதி உயிரும், ஐகார உயிரும் ஆக இந்நான்குயிரும் வந்து, தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும்.
- முன்பு சொன்ன அ, ஆவின் பின்பு நின்ற இ, ஈ என்னும் இரண்டு உயிரும், ஏழாம் உயிரும், எட்டாம் உயிரும் ஆக இந்நான்கு உயிரும் தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும்.
- ஆறாமுயிரும், ஐந்தாமுயிரும், பன்னிரண்டாமுயிரின் முன்பு நின்ற இரண்டு உயிரும் ஒன்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும்.
- தகாரமும், சகாரமும் தம்முள் மோனையாகும்.
- ஞகாரமும் நகாரமும் தம்முள் மோனையாகும்.
- வகாரமும், மகாரமும் தம்முள் மோனையாகும்.

மேலும் எதுகை எழுத்துகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. இதனை,

“என்றா முதலள வொத்திரண் டாமெழுத் தொன்றிவரிற்
சான்றா ரதனை யெதுகையென் றோதுவர் தன்மைகுன்றன
மூன்றாவ தொன்ற விரண்டடி யொன்றன் முழுதுமொன்றல்
ஆன்றா வினமுயி ராசிடையாய்வரும் ஆங்கதுவே”

(வீர. நூ.109)

என்ற நூற்பா மூலம் உணர்த்துகிறது. இந்நூற்பாவானது எதுகையினைப் பற்றியும், எதுகையின் வேறுபாடுகளைப் பற்றியும் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

யாப்பருங்கலம் எழுத்துகளைப் பற்றிக் கூறும்போது யாப்பு என்பது என்னவென்று எடுத்துணர்த்துகின்றது. யாப்பு என்பது தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேத நீர் தாதுக்கள் ஏழும் புணர்ந்தது யாக்கை ஆனாற்போல எழுத்து முதலிய ஏழும் புணர்ந்தது யாப்பாகும். செய்யுளை உணர்த்த வந்த யாப்பு என்னும் சொல் செய்யுளிலக்கணத்தையும் உணர்த்திற்று. ஆனால் பேராசிரியர், “யாப்பு என்பது அடிதோறும் பொருள் பெறச் செய்வதோர் செய்கை” (உரைவளம், ப.7) என்று கூறுகின்றார்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் இலக்கண நூலானது எழுத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது கீழ்க்கண்டவற்றை எடுத்துரைக்கின்றது. அவை,

- | | | |
|------------------|------------------|--------------------|
| 1. குறில் | 2. நெடில் | 3. ஆவி (உயிர்) |
| 4. குற்றியலிகரம் | 5. குற்றியலுகரம் | 6. ஐகாரக்குறுக்கம் |
| 7. ஆய்தம் | 8. மெய் | 9. வல்லினம் |
| 10. மெல்லினம் | 11. இடையினம் | 12. உயிர்மெய் |

13. அளபெடை ஆகியனவாகும்.
14. மாத்திரை

அசை

அசை இரண்டு வகைப்படும். அவை,

1. நேரசை 2. நிரையசை
என்பனவாகும்.

வீரசோழியம் அசையினை இரண்டு வகையாகக் கூறுகின்றது. இதனை,

“குறிலு நெடிலு மெனுமிவை நேரசை குற்றெழுத்துப்
பெறின்முன் இவையே நிரையசை யாம்பிழைப் பில்லைபின்
பொற்றிறினும் அசையிரண் டொன்றின்முற் சீர்மூ வசையொன்றிநேர்
இறுவ திடைச்சீர் நிரையிறிற் பிற்சீர் எனவியம்பே” (வீர. நூ.105)

என்ற நூற்பா மூலம் அறியலாம். அதாவது,

- குற்றெழுத்துத்தான் நெட்டெழுத்துத்தான் தனியே வரின் நேரசை.
- இவையிற்றின் முன்பு ஒரு குற்றெழுத்துப் பெற்றுக் குறிலிணையாயும், குறில் நெடிலாயும் வரின் நிரையசை.
- நேரசையின் பின்பும், நிரையசையின் பின்பும் ஒற்றெழுத்து வரவும் பெறும். வாராதொழியவும் பெறும்.
- நேரசை – போ, தி. வேந், தன்.
- நிரையசை – சர, ணலா, லரண், புகேம்.

என்று தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

யாப்பருங்கலம், அசை என்பது எழுத்தினை அசைத்து இசைய வைப்பது அசை ஆகும் என்று உணர்த்துகின்றது.

- அசைத்தல்-கட்டுதல், ஒன்றாகச் சேர்த்தல். (சொல் தோன்றுமாறு எழுத்துகளைக் கட்டுதல்)
- இசைய வைப்பது - ஒலிக்கச் செய்வது. (இசையின் பொருட்டு ஒலித்தலை இசைத்தல் என்பர்)

அசையின் வகையினைப் பற்றி,

“நேரசை என்றா நிரையசை என்றா
ஆயிரண் டாகி அடங்குமன் அசையே” (கலம்.நூ.5)

என்ற நூற்பா விளக்குகின்றது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை அசையினைப் பற்றிக் கூறும்போது,

“குறிலே நெடிலே குறிலிணை ஏனைக் குறில் நெடிலே
நெறியே வரினும் நிறைந்தொற் றடுப்பினும் நேர்நிரையென்று
அறிவேய் புரையுமென் தோளி உதாரணம் ஆழிவெள்வேல்
வெறியே சுறாநிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவரே” (காரிகை.நூ.5)

என்ற நூற்பா மூலம் எடுத்துரைக்கின்றது. அதாவது, நிரனிறைப் பொருள்கோள் வகையால் நேரசையும் நிரையசையும் ஆகும் என்று உணர்த்துகின்றது. மேலும் நேரசை, நிரையசை பற்றியும், அதற்கான விளக்கம் பற்றியும் கூறுகின்றது.

சீர்

சீரினைப் பற்றி வீரசோழியம் மூன்று வகையாகக் கூறுகின்றது. அவையாவன,

“அசைஇரண்டு ஒன்றின் முற்சீர் மூவசைஒன்றி

இறுவது இடைச்சீர் நிரைஇறின் பிற்சீர் என இயம்பே” (வீர. நூ.105)

என்ற நூற்பா மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

யாப்பருங்கலம் சீர் என்பது செய்யுளின் இசையைச் சீராக்க வருவது எனப் புலப்படுத்துகின்றது. பொதுவாக இரண்டு முதல் நான்கு அசைகள் இயைந்து சீர் பெற வருவதே சீர் எனப்படும். மேலும் சீர் மூன்று வகைப்படும் என உணர்த்துகின்றது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை சீரினைப் பற்றி,

“ஈரசை நாற்சீ ரகவற் குரியவெண் பாலினவாம்

நேரசை யாலிற்ற மூவசைச் சீர்நிரை யாலிறுப

வாரசை மென்முலை மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்

ஓரசை யேநின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே” (காரிகை.நூ.6)

என்ற நூற்பா மூலம் விளக்குகின்றது. மேலும், இரண்டசையினால் ஆகிய நான்கு சீரும் ஆசிரிய உரிச்சீர் எனப்படும். அகவல் எனினும் ஆசிரியமெனினும் ஒக்கும்.

தளை

யாப்பருங்கலம் தளை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. தளை என்பது ஓரடியின் நின்ற சீரின் ஈற்றசையும் வருஞ்சீரின் முதலசையும் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் விகற்பித்தும் ஓசை கொண்டு வருவதாகும். ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருதல் பற்றித் தளை இருவகைத்தாகும். தளையானது ஏழு வகைப்படும்.

அடி

யாப்பருங்கலம்

- | | |
|---|----------------------------------|
| 1. இருசீரான் வந்த அடி (குறளடி) | 2. முச்சீரான் வந்த அடி (சிந்தடி) |
| 3. நாற்சீரான் வந்த அடி (நேரடி (அ) அளவடி) | 4. ஐஞ்சீரான் வந்த அடி (நெடிலடி) |
| 5. அறுசீர் முதல் பல அடியால் வந்த அடி (கழிநெடிலடி) | |

ஆகியவையாகும்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

யாப்பருங்கலம் கூறிய அடியின் கருத்தினையே எடுத்துரைக்கின்றது.

வீரசோழியம்

- | | |
|--------------------------------|------------------------|
| 1. இருசீரடி (குறளடி) | 2. முச்சீரடி (சிந்தடி) |
| 3. நாற்சீரடி (நேரடி (அ) அளவடி) | 4. ஐஞ்சீரடி (நெடிலடி) |

5. அறுசீரடி (கழிநெடிலடி)

ஆகியவையாகும்.

தொடை

அடிகளை ஒன்றோடொன்று தொடுப்பது தொடை எனப்படும். இது இரண்டு அடிகளிலே அன்றி, ஓரடியிலுள்ள சீர்களிலும் வரும். செய்யுளின் ஓசைக்கும் இனிமைக்கும் சிறப்புக்கும் இத்தொடையுறுப்பு இன்றியமையாததாகும். 'தொடையற்ற பாட்டு நடையற்றுப் போகும்' என்ற பழமொழியின் மூலம் தொடையின் சிறப்பினை அறியலாம்.

யாப்பருங்கலம் தொடை என்பது "அடி இரண்டு இயைய" ஒரு தொடையாக யாப்பமையத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும் என்று எடுத்துரைக்கின்றது. காரிகை இக்கருத்தினையே வெளிப்படுத்துகின்றது. பல அடிகளிலேனும் சீர்களிலேனும் எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை என்பார் திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானையர். இக்கருத்தினை இந்நூலின் புறநடை வெண்பாச் சூத்திரம்,

"எழுத்து மொழிபொருள் என்றிவை மூன்றின்
வழக்கில் முறைமை வகையால் - இழுக்கில்
அடியோ டடியியைந்தும் அந்தரித்தும் வந்தால்
தொடை என்பர் தொன்னூ லவர்"

(யாப்.வி.நூ.1)

என்று கூறுகின்றது. தொடை விகாரம் எல்லாமே நேரடிக்கு உரியனவாகும். தொடைக்கு எழுத்தினை எண்ணுங்கால் மெய், ஆய்தம், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் போன்றவை எல்லாம் அடங்கும்.

பா வகைகள்

பா வகைகளை விளக்குகின்ற பொழுது யாப்பருங்கலக்காரிகை, வீரசோழியம் ஐந்து எனவும், யாப்பருங்கலம் நான்கு எனவும் விளக்குகிறது. இதனை, காரிகை, கலம் ஆகிய நூல்கள் நேரடியாகவே நூற்பாவின் வழி கூறுகின்றது. ஆனால் வீரசோழியமோ பத்தியம், கத்தியம் என இருவகைப்படுத்தி அதனின்று நான்கு வகைப்பாவும், பாவிலிருந்து மூன்று பாவினங்கள் மொத்தம் 12 என விரித்து வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

"பத்தியம் கத்தியம் என்றிரண் டாஞ்செய்யுள், பத்தியமேல்
எத்திய பாதங்க ளால்வந் தியலு மென் பொழிந்த
கத்தியங் கட்டுரை செய்யுளின் போலிக் கலந்தவற்றோ
டொத்தியல் கின்றமை யாலொன்று தாமு முரைத்தனரே"
"வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி வஞ்சியென்னும்"
"வெண்பா ஆசிரியம் கலியே வஞ்சியெனப்
பண்பாய் துரைத்த பாநான் காகும்"

(வீர. நூ.110)

(காரிகை.நூ.22)

(கலம்.. நூ.55)

என இவற்றில் பா வகைகளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றபோது நான்கு வகைப்படும் என்றே மூன்று நூல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆயின் காரிகை, வீரசோழியம் ஐந்து என்று மருட்பாவை இணைத்துக் கூறுவதாய் அமைகின்றது.

வெண்பா

நான்வகை பாக்களில் வெண்பாவைப் பற்றி வீரசோழியம், பொது இலக்கணம் என்று வரையறுத்து அதன் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. யாப்பருங்கலம்,

“செப்பல் இசையென வெண்பா, மற்றவை

அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி

அந்தம் அசைச்சீர் ஆகலும் பெறுமே”

(கலம்.. நூ.57)

ஓசை, அடி, சீர் என்ற வகையில் இலக்கணம் அமைக்கின்றது. காரிகை, பொது இலக்கணம் வரையறுக்காமல் அதன் வகைகளை விவரிக்கின்றது. வீரசோழியம் கூறும் பொது இலக்கணமானது,

“ஒன்று மிடைச்சீர் வருஞ்சீ ரொடு முதற் சீர்கள் தெற்றும்

என்று மளவடி யீற்றடி யல்லன ஈற்றடியும்

நன்று மலர்காசு நாள்பிறப் பென்றிற்ற சிந்தடியே

துன்னுங் கடைச்சீர் புகாவெண்பர் வெள்ளையிற் நூமொழியே”

(வீர. நூ.111)

என வரையறுப்பதைக் காணமுடிகிறது. மேலும் வீரசோழியமானது வெண்பாவினுக்கு மட்டுமே பொது இலக்கணம் வரையறை செய்கின்றது. ஏனைய பாக்களுக்கு வரையறை வகுக்காமல் வகைகளை மட்டுமே விளக்குகிறது.

வெண்பா-வகைகள்

வெண்பாவின் வகைகளைக் காரிகை11, வீரசோழியம்12 ஆறு எனவும் யாப்பருங்கலம்13 ஐந்து எனவும் குறிப்பிடுகிறது.

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, கலிவெண்பா ஆகிய இரண்டும் ஏனைய நூல்களில் சுட்டப்பெறவில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

வெண்பா - இனம்

குறட்பாவிற் கு இரண்டும், வெண்பாவிற் கு முறையே துறை, தாழிசை, விருத்தம் என மூன்று நூல்களுமே வேறுபாடின்றி வரையறை செய்கிறது.

காரிகையும், கலமும் பா வகைகளுக்குப் பின்னர் அதன் இனங்களைப் பற்றி கூறுகின்றது. வீரசோழியம் பா வகைகளை முதலில் விளக்கி, பின்னர் பாவினங்களை முழுவதுமாக விளக்குகின்றது.

ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவிற் கு யாப்பருங்கலம் மட்டுமே பொது இலக்கணம் படைக்கின்றது.

“அகவல் இசையென அகவல், மற்றவை

ஏ ஓ ஈ ஆய் என்ஐயென் நிறுமே”

(கலம். நூ.69)

ஓசை மற்றும் ஈற்றடியின் இறுதிச் சீர் பயின்று வர வேண்டிய முறையினை குறிப்பிடுகின்றது.

வகைகள்

ஆசிரியப்பா வகைகளைக் குறிப்பிடும்பொழுது மூன்று நூல்களுமே ஒருமித்தக் கருத்தினையே வெளிப்படுத்துகின்றன.

“நேரிசை இணைக்குறள் மண்டிலம் நிலைப்பெயர்

ஆகுமண் டிலமென் றகவல் நான்கே”

(கலம். நூ.7.)

“கடையயற் பாதமுச் சீர்வரி நேரிசை காமருசீர்

இடை பல குன்றின் இணைக்குற ளெல்லா அடியுமொத்து

நடைபெறு மாயி னிலைமண் டிலநடு வாதியந்தத்

தடைதரு பாதத் தகவல் அடி மறி மண்டிலமே”

(காரிகை. நூ.29)

“ஈற்றயன் முச்சீர் வரினே ரிசையாம் இணைக் குறப்பா

ஏற்றகுறள் சிந் திடையே வரும் நிலை மண்டிலப்பாச்

சாற்றியே தன்னே ரடியா லியலும் தலைநடுவீ(று)

ஆற்றிய பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே”

(வீர. நூ.113)

போன்ற நூற்பாக்களின் வழியே நான்கு வகைகளே என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஆசிரியப்பா - இனம்

பா இனம் மரபு மாறாமல் மூன்று என்றே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியத் தாழிசை, ஆசிரியத் துறை, ஆசிரிய விருத்தம் எனவும், காரிகையில், தருக்கியல் தாழிசை என்ற சொல்லாட்சி வருகின்றது. இதனை, “அவ்வாறு சிறப்பித்ததனால் அவை ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவன சிறப்புடையன தனியே வரப்பெறுமாயினும் எனக் கொள்க” (கா.ப.37) என வேங்கடசாமி நாட்டார் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலிப்பா

துள்ளல் ஓசை உடையதாகவும், நேரிற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராமல், நிரை முதலாகிய வெண்பாவுரிச் சீர் மிகுந்தும், கலித்தளையும், தரவு, தாழிசை என்னும் முதல் உறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் துணை உறுப்புகளுடன் ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக்கலி என மூன்று வகையானது. உறுப்பினாலும் ஓசையாலும் பொருளாலும் உணர்த்துவது கலிப்பா ஆகும் என்று காரிகை வரையறை செய்கின்றது.

யாப்பருங்கலம், துள்ளல் இசை கலிப்பாவிற் கு உரியது என்றும் அதன் தளைகள் வெண்பா ஆசிரியப்பாவிற் கு உரியது என்றும் பொருள் கூறுகின்றது. வீரசோழியம்14, கலிப்பாவின் விளக்கத்தைக் கூறாமல் அதன் வகைகளை விளக்குகின்றது.

வகைகள்

கலிப்பா மூன்று வகையாயினும், அதில் ஆறு உறுப்புகள் அமையப்பெற்று ஒன்பது வகையாக விரிகின்றது. அவை அனைத்தும் ஓசை மற்றும் பொருள் அடிப்படையிலேயே வரையறை செய்ய இயலும்.

கலிப்பா பாவினங்கள்

1. கலித்தாழிசை 2. கலித்துறை 3. கலி விருத்தம்
எனப் பா இனம் மூன்று என்றே குறிப்பிடுகின்றது. வரையறையில் வேறுபாடு இல்லாமற் போனாலும் வீரசோழியம் மட்டும் கலித்துறையைக் கோவை இலக்கியத்திற்கானதாய் வரையறுக்கிறது.

“கடிகமழ் கோதைக் கயடினடுங் கண்ணி கலித்துறையே” (வீர. நூ.122)

“இதனைக் கோவைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணமும் இலக்கியமுமாகக் கொள்க” (ப.165) என்று பெருந்தேவனார் உரையில் காண முடிகிறது.

வஞ்சிப்பா

காரிகையைத் தவிர மற்ற இரு நூல்களும் பொது இலக்கணம் வகுக்கின்றன. இதனை,

“தூங்கல் இசையென வஞ்சி, மற்றவை

ஆய்ந்த தனிச்சொல்லா டகவலின் இறுமே”

(கலம். நூ.90)

என்ற நூற்பாவின் வழி அறியலாம்.

வகைகள்

வஞ்சிப்பாவின் வகைகள் இருவகைப்படும்.

“சிந்துங் குறளு மடியென்பர் வஞ்சிக்கு”

(வீர. நூ.117)

என்ற நூற்பாவின் வழி அறியமுடிகிறது.

பாவினம்

1. வஞ்சித்தாழிசை
2. வஞ்சித்துறை
3. வஞ்சிவிருத்தம்

குறளடி நான்காய் வருவது துறை என்றும், சிந்தடி நான்காய் வருவது விருத்தமென்றும், துறை ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவது தாழிசையென்றும் வரையறுக்கின்றது.

மருட்பா

மருட்பாவின் இலக்கணத்தைக் காரிகை தெளிவாக விளக்குகின்றது. வீரசோழியம் இதனை,

“முந்தி யிறுதி யகவல தாகி முடியுமென்றால்

இந்து நுதன்மட வாய் மருட்பாவென் றியம்வேரே”

(வீர. நூ.117)

என்றும்,

“பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்துச்

தொண்பாச் செவியறி வென்றிப் பொருண்மிசை யூனமில்லா

வெண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக விளையுமென்றில்

வண்பான் மொழிமட வாய்மருட் பாவெனும் வையகம்”

(காரிகை. நூ.36)

என்றும் வரையறை செய்கின்றது. வெண்பா முதலாகவும் ஆசிரியப்பா இறுதியாகவும் வரும் மருட்பாவானது, புறநிலைவாழ்த்து, கைக்கிளை, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறாஉ என்ற நான்கு பொருட்களின் மேல் வரும்.

வேறுவகையான பாக்கள்

பாக்களை முதற்கூறிய பெயர்கள் அல்லாமல் வேறு பெயர்களால் வகுத்து, அதற்கு வேறு இலக்கணமும் வீரசோழிய ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. குறள்
2. சிந்து
3. திரிபாதி
4. வெண்பா
5. திலதம்
6. விருத்தம்
7. சவலை

மேலும், இவ்வேழும் குறட்போலி, சிந்துப்போலி, திரிபாதிப் போலி, வெண்பாப் போலி, திலதப் போலி, விருத்தப்போலி, சவலைப்போலி எனத் தத்தம் இலக்கணத்தின் மிக்கும், குறைந்தும் வரின் அழைக்கப்பெறும். இதனை,

“மேவுங் குறள்சிந் தொடுதிரி பாதிவெண் பாத்திலதம்

மேவும் விருத்தஞ் சவலையென் றேழு மினியவற்றுள்

தாவு மிலக்கணந் தப்பிடி லாங்கவை தம்பெயரால்

பாவு நிலையுடைப் போலியு மென்றறி பத்தியமே”

(வீர. நூ.124)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வேழின் இலக்கணத்தையும் அவை எவ்வாறு போலி எனக் கொள்கின்றன என்பதின் விளக்கத்தினையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

முடிவுரை

வீரசோழியம், யாப்பருங்கலம், காரிகை ஆகிய மூன்று நூல்களும் சோழர் காலத்தில் தான் தோன்றியுள்ளன என்பதினை நேரடியாகவும், மற்ற இரு நூல்களும் அதன் காலத்தைப் பொருத்து சோழர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கண நூல்களே என்பதனைக் காண முடிகிறது. யாப்பருங்கலமும், யாப்பருங்கலக் காரிகையும் யாப்பியல் உறுப்புகள் ஏழு எனக் கொள்ளினும் வீரசோழியம் ஐந்து என்றே குறிப்பிடுகின்றது. வீரசோழியம் எழுத்துக்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது மோனை எழுத்துக்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். பா வகைகளை விளக்குகின்ற பொழுது யாப்பருங்கலக்காரிகை, வீரசோழியம் ஐந்து எனவும், யாப்பருங்கலம் நான்கு எனவும் விளக்குகிறது. வீரசோழியமானது வெண்பாவிடற்கு மட்டுமே பொது இலக்கணம் வரையறை செய்கின்றது. ஏனைய பாக்களுக்கு வரையறை வகுக்காமல் வகைகளை மட்டுமே விளக்குகிறது. காரிகையும், கலமும் பா வகைகளுக்குப் பின்னர் அதன் இனங்களைப் பற்றி கூறுகின்றன. வீரசோழியம் பா வகைகளை முதலில் விளக்கி, பின்னர் பாவினங்களை முழுவதுமாக விளக்குகின்றது. ஆசிரியப்பாவிடற்கு யாப்பருங்கலம் மட்டுமே பொது இலக்கணம் படைக்கின்றது. பாக்களை முதற்கூறிய பெயர்கள் அல்லாமல் வேறு பெயர்களால் வகுத்து, அதற்கு வேறு இலக்கணமும் வீரசோழிய ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அமிர்தசாகரர், யாப்பருங்கலக்காரிகை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1973.
2. அமிர்தசாகரர், யாப்பருங்கலம் விருத்தியுரை, கழக வெளியீடு. சென்னை, 1976.
3. தாமோதரம் பிள்ளை. சீ.வை, வீரசோழியம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2008.
4. வெள்ளைவாரணன், தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரைவளம், பதிப்புத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1989.

References

1. Amirthasagarar, Yapparungalakkarigai, Annamalai University, Chidambaram, 1973
2. Amirthasagarar, Yapparungalam Viruththiyurai, Kazhaga Veliyidu, Chennai, 1976
3. Dhamotharam Pillai. Si.Vai, Veerasozhiyam, International Institute of Tamil Studies, Chennai, 2008
4. Vellaivaranan, Tholkappiyam Ceyyuliyal Uraivalam, Madurai Kamarajar University, Madurai, 1989.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சிவபாலன் ம “ சோழர் கால யாப்பியல்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 39-49

Cite this Article in English

Sivabalan M. “ Prosodies in Cholas Peried” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 39-49

மானிடவியல் நோக்கில் முல்லைசார் கற்பு
Mullai Karpu in Anthropological Perspective

புவனேஸ்வரி மூ, உதவிப்பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் –006.

Bhuvanewari M, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of Arts and Science,
Coimbatore – 006

DOI: 10.5281/zenodo.5904969

Abstract

All the research that puts forward the departmental discipline of Mullai goes on to record that Karpu is the most talked about in Mullai. Tolkappiyam talks about the grammar and biological background of urchin habitat or umbilical cord formation and how they can be arranged. Similarly, the Sangam literature written with a Tolkappiya background also talks about Mullai's biology. Be that as it may, this article is based on the twofold theories of Kalavu Karpu, which explore what is the reason for reminding / instructing Karpu only in the life of a Mullaitivu chief.

Keywords Mullai, Tholkapiyam, Sangam Literature, Kalavu, Karpu.

முன்னுரை

முல்லை எனும் திணைசார் ஒழுக்கத்தை முன்வைக்கும் ஆராய்ச்சிகள் அனைத்தும் முல்லை சான்ற கற்பு என முல்லைநிலத்திலேயே கற்பு என்பது அதிகம் பேசப்படுவதாகப் பதிவிட்டுச் செல்கின்றன. முல்லை அகவாழ்வு அல்லது முல்லை நில உருவாக்கம் குறித்துத் தொல்காப்பியம் இலக்கண அடிப்படையிலும் வாழ்வியல் பின்னணியிலும் அவை எவ்வாறு அமையக்கூடும் என்பது குறித்தும் பேசுகின்றது. அதுபோல, தொல்காப்பியப் பின்னணியைக் கொண்டு இயற்றப்பெற்ற சங்க இலக்கியங்களும் முல்லைசார் வாழ்வியல் குறித்துப் பேசுகிறது. இருக்க, களவு கற்பு எனும் இருவகை கைகோள்களை அடிப்படையாக மக்கள் வாழ்வியலில் முல்லை நிலத் தலைவியருக்கு மட்டும் கற்பு குறித்து நினைவூட்ட/அறிவுறுத்தற்கான காரணம் என்ன என்பது குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கருதுகோள்

முல்லை எனும் சமூகக் கட்டமைப்பு தலைவன் தலைவியை வினையின்கண் பிரியத் தலைக் காத்திருத்தலும், அவ்வாறு காத்துநிற்கும்பொருட்டு அவள் கற்பிலிருந்து பிறழாதவளாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே முல்லைக்கண் கற்பு அதிகம் பேசப்படுகிறது என்ற கருத்துள்ளது. மானிடவியல் நோக்கில் குறிஞ்சியாகிய தாய்வழிச் சமூகத்திலிருந்து முல்லையாகிய தந்தைவழிச் சமூகத்திற்கு மக்கள் நகரும்போது தலைவி, தலைவன் வினையின்பொருட்டு பிரியும் தறுவாயில் அவள் இன்னொரு தலைவனை நாடக்கூடாது என்பதற்காக அங்கு கற்பு வலியுறுத்தப்பட்டது எனும் கருத்துள்ளது. எனவே, கற்பு என்றால் என்ன? முல்லை சான்ற கற்பு எனும் பொருண்மைக்குரிய காரணம்தான் என்ன? மற்ற நிலங்களுக்கும் கற்புக்கொள்கைக்கும் தொடர்பில்லையா? ஏன் முல்லை நிலப் பெண்களுக்கு மட்டும் கற்பு குறித்து

வலியுறுத்தப்படுகிறது? என்ற பல்வேறு கேள்விகளுக்குப் பொருள் தேடும் நோக்கமே இக்கட்டுரைக்கான கருதுகோள் ஆகும்.

முல்லை

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

(தொல்.பொருள்.அகத்.5)

காரும் மாலையும் முல்லை

(தொல்.பொருள்.அகத்.6)

என வரும் சூத்திரங்கள் முல்லைக்குரிய நில, தெய்வம் மற்றும் பொழுதுகள் குறித்தப் புரிதலை ஏற்படுத்துகிறது. நம் தேசம் காடு, மலை, கடல் சார்ந்த பரப்புகளைக் கொண்டுள்ளது அவ்வியற்கை சூழலுக்கு ஏற்றதான மக்கள் தம் வாழ்வியலையும் தகவமைத்துக் கொண்டுள்ளனர் என்பது திண்ணம். காரும் மாலையும் குறித்து தொல்காப்பியம் பேசியதற்குக் காரணம் இலக்கியங்களே. ஏனெனில் வருணனையில்லா இலக்கியங்கள் இல்லை. அதுபோல, கற்பனைகளே இலக்கியங்களாகவும் இல்லை. ஆக, இப்பொழுதுகள் குறித்து தொல்காப்பியர் பேசக் காரணம் பாடல்களை அமைப்பதற்கு ஏற்ற வருணனைகளுக்காகவே அன்றி, அவையே நிலத்தின் பொழுதுகளாக இருக்கமுடியாது என்பது அறிவியல். இவ்வாறு சிலவற்றை கவித்துவ நோக்கிலும் காணவேண்டியுள்ளது.

கற்பு

கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்

கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்

கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே (தொல்.பொருள்.கற்.140)

“கற்பென்று சொல்லப்படுவது, கரணத்தொடு பொருந்திக் கொள்ளுதற்குரிய மரபினையுடைய கிழவன் கொள்ளுதற்குரிய மரபினையுடைய கிழத்தியைக் கொடுத்தற்குரிய மரபினையுடையார் கொடுப்பக் கொள்வது என்றவாறு” (தொல்.பொருள்.பக்.119) என விளக்கம் தருகிறார் இளம்பூரணர். ஆக, களவிற்பொருட்டோ அல்லது பெற்றோர் விருப்பம் கருதியோ தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவரது தனிவாழ்க்கை கரணத்திற்கு பின் இல்லறம் எனும் கூட்டு வாழ்க்கையாய் அமைவதே கற்பு அல்லது கற்பு வாழ்க்கை எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. இது விடுத்து, நாம் கற்பு என்பதற்கு சில கற்பிதங்களை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளோமா என்ற ஐயம் எழுகிறது.

முல்லைத்திணைப் பாடல்கள் பெரும்பான்மை கற்பு வாழ்க்கை குறித்தே பேசுகிறது. திருமணம் எனும் பந்தத்தில் இணைந்த தலைமக்களாகவே தலைவியும் தலைவனும் அமைகின்றனர். இருக்க, தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் காத்திருத்தல் எனும் உரிப்பொருளே இக்கற்பிதங்களுக்கு காரணிகளாக அமையலாம். இருத்தலும் இருத்தலுக்குரிய நிமித்தங்களும் முல்லைத் திணைக்குரிய உரிப்பொருளாய் அமைகின்றன (தொல்.பொருள்.பக்.16). தலைவன் பொருள் தேடியோ அல்லது அரசனுக்கான காவல் பணிகளை மேற்கொள்ளவோ தலைவியை விட்டு நீங்கிச் செல்வான். அவ்வாறு பிரிந்து சென்ற தலைவன் சென்ற தலைவனும் தலைவியோடு சேர்ந்து இல்லறம் நடத்தக் காத்திருப்பான். அதுபோன்ற நிலையே தலைவி இடத்திலும் காணமுடிகிறது. இருப்பினும் ‘பெண்கள் சோகம் பெரும் சோகம் தானே’ என்பதற்கு இணங்க தன்

உள்ளக்கிளர்ச்சியை; பிரிவாற்றாமையைத் தன் தோழியிடமோ பிறரிடமோ புலம்பித் தீர்க்கிறாள் முல்லைத் தலைவி. அப்போது தலைவன் விரைவில் வருகிறான். காத்திருப்பாய் என தோழி தேற்றுவாள். சில வேளைகளில் தலைவி தன்னைத் தான் தேற்றிக்கொள்ளுதலும் உண்டு. இஃது ஓர் எதார்த்தப் பாங்கே அன்றித் தலைவனை விட்டுத் தலைவி நீங்கி கற்பில் வழுவிறற்கக் கூடும் என்பதற்கான எச்சரிக்கை மொழிகள் அல்ல. மாணிடவியல் நோக்கில் முல்லைத்திணை மக்களின் வாழ்வியல் தாய்வழிச் சமூகத்தின் இறுதியும் தந்தைவழிச் சமூகத்தின் தோற்றத்திற்கு ஆரம்பமாயும் அமையலாம். ஆனால் இங்கு தலைவி கற்பில் பிறழ்வதற்கான காரணமுள்ளது; அதற்காக இங்கு கற்பு அதிகம் பேசப்படுகிறது எனும் கருத்து பொருந்தாது.

காட்சிப்பின்னணி – கருத்துப்பின்னணி

மழை விளையாடும் குன்று சேர் சிறுகுடிக்

கறவை கன்றுவயின் படர, புறவில்

பாசிலை முல்லை ஆசு இல் வான் பூச்

செவ் வான் செவ்வி கொண்டன்று;

உய்யேன் போல்வல்-தோழி!-யானே.

(குறுந்.108)

தலைவி ஒருத்தி தன் பிரிவாற்றாமையை தோழியுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறாள். அஃதாவது, மேகங்கள் விளையாடுதற்கிடமாகிய மலையைச் சேர்ந்த சிறிய ஊரினிடத்து, மேய்ச்சலுக்குச் சென்ற ஆவினங்கள் சூரியன் மறையும் மாலை வேளையில் தன் கன்றுகளை அடைதற்பொருட்டு சென்றன. மேலும், முல்லை மலரானது தன் இதழ்களை பரப்ப மாலை எனும் சிறுபொழுது தோன்றியதாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய இக்கார்ப்பருவ வர்ணனை சொல்லப்பட்டதற்குக் காரணம், தலைவன் 'இன்று போய் நாளை வாரேன்' என்பது போல் வேறு ஒரு பருவத்திற்கண் நீங்கும் தலைவன் கார்ப்பருவம் வந்தபின் யான் வருவேன் எனக் கூறிச் செல்கிறான். தலைவன் கூறிச்சென்ற அப்பருவம் வந்தும் தலைவன் வாராது இருக்கிறானே என்ற பயமும் பரிதவிப்புமே முல்லை நில பெண்களிடத்தில் காணமுடிகிறது. குறிஞ்சியிலும் இதுபோன்ற காத்திருப்புகள் உளது. தலைவன் தலைவி சொன்ன குறியிடத்து வாராமல் காலம் தாழ்த்தும்போது தலைவி தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகிறாள். நெய்தல் நில இரங்கலிலும் கூட இவ்வாறானதே. கடல் பயணம் மேற்கொண்டத் தன் தலைவன் எப்போது வருவான் என்ற காத்திருப்பும் இருத்தல் தான் என்றிருக்க, காத்திருத்தலை முல்லைக்கு மட்டும் உரித்தானதாக தொல்காப்பியம் சுட்டுதற்கு காரணம் என்னையெனின், அது இலக்கிய காட்சிப்பின்னணிக்குப் பொருந்தக் கூடும் என்பதாகக் கொள்ளலாம்.

வருதும் என்ற நாளும் பொய்த்தன

அரியேர் உண்கண் நீரும் நிலலா

தண்கார்க்கு ஈன்ற பைங்கொடி முல்லை

வைவாய் வான்முகை அவிழ்ந்த கோதை

(அகம்.144, 1-4)

என வரும் பாடலடிகள் வினைமுற்றியத் தலைவன், தலைவி இவ்வாறு எண்ணுவாள் எனத் தன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பதாய் பாகனிடம் கூறியது. அவனே, பின்னர்

கூர்வாள் குவிமுகஞ் சிதைய நூறி
மானடி மருங்கில் பெயர்த்த குருதி
வான மீனின் வயின்வயின் இமைப்ப
அமரோர்த்து அட்ட செல்வம்

தமர்விரைந்து உரைப்பக் கேட்கும் ஞான்றே.

(அகம்.144,15-19)

இத்தகைய சிறப்பானதொரு போரில் தன் வீரத்தை ஊரார் போற்ற பறைசாற்றினான் நின் தலைவன் என சுற்றத்தார் உரைத்தால், காலம் தாழ்த்தியதால் ஏற்பட்ட பிணக்கினை ஒழித்து உளமகிழ்வாள் தலைவி என தனக்குத் தானே தேற்றிக்கொள்கிறான் தலைவன். இப்பாடல், காத்திருப்பு என்பது இருவருக்குமானது; அவை ஏற்படுத்தும் துன்பமும் இருவருக்குமானது என்பதை உணர்த்துகிறது. மேலும், முல்லைவாழ் சூழலில் பெரும்பாலும் தலைவன் தலைவியை விட்டு சிறிதுகாலம் பிரியும் சூழல் ஏற்படுவதனாலேயே காத்திருத்தல் அல்லது ஆற்றியிருத்தல் என்பது இங்கு அதிகம் பேசப்பட்டிருக்கலாம். மேலும், அத்துன்பம் தலைவன் இத்தகைய செயல் புரிந்தாலேயே காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்ற புரிதல் தலைவிக்கு வரும்பொழுது காதல் மிகும். ஆக, முல்லை தலைவிக்கு காத்திருத்தல் எனும் கல்வி போதிக்கப்படுவதாய் இப்பாடல்களை அணுகத் தேவையில்லை.

மேலும், தொல்காப்பியம் முல்லைக்குரிய தலைமக்களாகிய ஆயர், ஆய்ச்சியர் மற்றும் வேட்டுவர்(தொல்.அகத்.23) என்பவரை திணைமக்களாகக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால், முல்லைக்கலி தவிர மற்ற முல்லைப்பாடல்களின் தலைமக்கள் ஆயராக இல்லை. வேட்டைத்தொழில் செய்யும் வேட்டுவ மக்களாயும் இல்லை. மாறாக, பொருள்வயிற் பிரிவோனாகவோ, அரசனது ஏவல்பொருட்டு பிரிவோனாகவோ இருக்கிறான். இவ்வாறான சூழலில் குறுகிய காலகட்டம் தலைவன் பிரிதலால் இங்கு தலைவி காத்திருக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படும் எனலாம். ஆனால், ஆயர்குல மக்களின் வாழ்வில் நீண்ட கால பிரிவு என்பது கிடையாது. காலையில் மேய்ச்சலுக்குச் சென்ற தலைவன் மாலையில் மீள்வான். அவ்வாறிருக்க, இங்கு ஏன் காத்திருப்பு தலைவிக்கு மிகுந்த துன்பத்தைத் தரவேண்டும். ஆக, இவற்றை காட்சி பின்னணிக்கான பாடல்களாக அல்ல கருத்துப்பின்னணியையும் புலப்படுத்தும் பாடல்களாக ஆய்தலே சாலப்பொருந்தும்.

முல்லை சான்ற கற்பு

முல்லை சான்ற கற்பின்

மெல்லியற் குறுமக ஞறைவி னூரே

(நற்றிணை.142)

தண்ணறும் புறவி னதுவே நறுமலர்

முல்லை சான்ற கற்பின்

மெல்லியற் குறுமக ஞறைவி னூரே

(அகம்.274)

குல்லைஅம் புறவில் குவிமுகை அவிழந்த

முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியள்

மடமான் நோக்கின் வாள்நுதல் விறலியர்

(சிறு.29,30)

மேற்கண்ட மூன்று பாடல்களுமே முல்லையோடு கற்பைப் பொருத்திக் கூறுவனவாக உள்ளன. கற்பு குறித்து தொல்காப்பியத்தின் மிகப் பழைய உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் தன்னுடைய விளக்கத்தில், “கற்பு என்பது – மகளிர்க்கு மாந்தர் மாட்டு நிகழும் மன நிகழ்ச்சி. அதுவும் மனத்தான் உணரக் கிடந்தது” (தொல்.பொருள்.பக்.247) என்று கூறுகின்றார். தமிழ் விக்சனரி, இல்லற ஒழுக்கம் அல்லது ஒழுக்கம் எனப் பொருள் தருகிறது. கால மாற்றங்கள் பண்பாட்டில், கலாச்சாரக் கூறுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவாறே மொழியிலும் சில மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழில் வழங்கிவந்த எத்தனையோ நல்ல வார்த்தைகள் இன்றைக்கு கெட்ட வார்த்தைகளாக மாறிப்போயின என்பதையே எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். அதுபோலவே, அன்று கற்பு என சொல்லப்பட்டதற்கான பொருள் இன்று ஒழுக்கத்தில் தவறிப்போனவர்களுக்காக சொல்லப்பட்ட போதனை மொழியாக மாறிவிட்டது.

கற்பு என்ற வார்த்தைக்கு ஒளவையார் அளிக்கும் பொருளாவது,

கற்பு எனப்படுவது சொல் திறம்பாமை

(கொன்றைவேந்தன்)

சொன்ன சொல் மாறாமல் இருப்பது தான் கற்பு. அது உடல் சம்மந்தப்பட்ட விஷயம் அல்ல என்று கூறுகிறார். ஆக, முல்லை நிலப்பெண், நாட்டுக்காகப் போர்க்களம் சென்ற தம் கணவர் இல்லம் திரும்பும்வரை காத்திருந்து, அவன் திரும்பியபின் அவனுடன் இணைந்து ஈகைச் செயலும், கொடைச் செயலும் ஆற்றி மகிழ்ந்தும், தம் கணவனைப் போன்றே நாட்டுப்பற்றுடனும் மறவுணர்வுடனும் திகழ்ந்தாள் என்பது திண்ணம்.

முடிவுரை

மனிதப் பண்பாடுகளை ஆராயும்போது இலக்கண இலக்கியங்கள் தரும் தரவுகளைத் தாண்டி அவற்றின் உண்மைநிலையை மக்களது பிற பண்பாட்டு வழக்கங்களையும் உற்று ஆராய்தல் இன்றிமையாததாகிறது. அந்த வகையில், கற்பு எனும் சொல் பல்வேறு காலமாற்றத்திற்கு உட்பட்டு இன்று ஒரு பொருள்படும் சொல்லாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதனை வைத்து நாம் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த ஒரு சமூகப் பண்பாட்டினை சிதைக்க முடியாது. மேலும், தொல்காப்பியத்திற்கு பின்னால் உரைவகுத்த உரையாசிரியர் இளம்பூரணரும் உரையும் இதற்கு சான்றாதாரமாக அமைகிறது.

முல்லைநில மக்கள் தாய்வழிச் சமூகத்திலிருந்து தந்தைவழி சமூகத்திற்கு மாறும் முதல்நிலை மக்களாக இருக்கலாம். ஆனால், இல்லற ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறியவர்களாகவோ அல்லது தவறக்கூடாது என அறிவுறுத்தப்பட்ட சமூகக்கூட்டமாகவோ இல்லை என்பது இக்கட்டுரையின் வாயிலாகப் பெறப்பட்ட உண்மை.

துணைநின்ற நூல்கள்

- அகநானூறு, ந.மு வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளை, கழக வெளியீடு, 2007.
- குறுந்தொகை, திரு. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், கழக வெளியீடு, 2007.
- கொன்றை வேந்தன், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர்.

- தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம், இளம்பூரணர், கழக வெளியீடு, 2020.
- நற்றிணை நானூறு, அ.நாராயணசாமி ஐயர், கழக வெளியீடு, 2017
- பத்துப்பாட்டு, திரு. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், கழக வெளியீடு, 2007.
- முல்லை மண்- மக்கள்- இலக்கியம், வாணி அறிவாளன், அருண் அகில் பதிப்பகம், 2015.
- <https://www.vinavu.com/2019/05/21/chastity-meaning-in-tamil-sangam-literature-po-velsamy/>
- <https://ta.wiktionary.org/wiki/%E0%AE%95%E0%AE%B1%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AF%81>

References

- Agananooru, N.M.Vengadasamy Nattar, R.Venkatachalam Pillai, Kazhaga Veliyeedu, 2007.
- Kurunthogai, P.V Somasuntharanar, Kazhaga Veliyeedu, 2007.
- Kondrai Vendan, Yazhpaanam Nallur Aarumuga Navalur.
- Tholkaapiyam, Porulathigaram, Ilampooranar, Kazhaga Veliyeedu, 2020.
- Natrinai Naanooru, A.Naarayasamy Iyer, Kazhaga Veliyeedu, 2017.
- Pathuppaatu, P.V Somasuntharanar, Kazhaga Veliyeedu, 2007.
- Mullai, Vaani Arivhalan, Arun Agil Publisher, 2015.
- <https://www.vinavu.com/2019/05/21/chastity-meaning-in-tamil-sangam-literature-po-velsamy/>
- <https://ta.wiktionary.org/wiki/%E0%AE%95%E0%AE%B1%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AF%81>

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

புவனேஸ்வரி, மூ “ மானிடவியல் நோக்கில் முல்லைசார் கற்பு” புலம் : பன்னாட்டுத்

தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 51-55

Cite this Article in English

Bhuvanewari, M. “ Mullai Karpu in Anthropological Perspective” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 51-55